

Preberite tudi:

- str. 2 Obč. skupščina o gospodarstvu
- str. 3 Črne gradnje
- str. 4 Manica Lobnik - nagrada za filmski scenarij
- str. 5 Naše delo, naše razvedrilo
- str. 6 Zamrznjene cene
- str. 7 Občani pri delu
- str. 8 Ljubljanska toplarna
- str. 9 Bolnik v hiši
- str. 10 Skozi čas
- str. 11 Namizni tenis v Dolskem

MOŠČANSKA SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

VI. LETNIK

JUNIJ 1965

6. ST.

Priprave ob dvajsetletnici osvoboditve

Za letošnje jubilejno leto so družbenopolitične organizacije in društva naše občine pripravile vrsto prireditev, s katerimi bomo svečano proslavili 20-letnico osvoboditve in 15-letnico delavskega samoupravljanja. Prireditve pripravljajo predvsem združenje borcev NOV, občinski komite ZMS, občinska Zveza kulturno-prosvetnih organizacij, občinska Zveza za telesno kulturo, občinska Zveza prijateljev mladine, občinski odbor Ljudske tehnike, delavsko športno društvo Slovan in avto-moto društvo Moste. Občinski odbor SZDL je imenoval posebno komisijo, katere naloga je predvsem uskladiti programe teh organizacij in društev; razstavo pripravlja posebni odbor za gospodarsko razstavo.

Posredujemo okvirni program osrednjih, večjih prireditev od maja do novembra.

M A J

- 13. — medobčinska in dve lokalni Titovi štafeti iz najoddaljenejših krajev naše občine;
- 16. — ob 16,30 uri revija mladinskih zborov osnovnih šol občine Ljubljana Moste-Polje v šoli Ketteja in Murna;
- od 17. do 19. kurirčkova pošta (prek Janč in Križevske vasi) v sodelovanju vseh šol naše občine;
- 23. — ob 10. uri odkritje spomenika in proslave na Jančah, kjer se je II. grupa odredov v maju 1943 zmagovito bojevala proti okupatorju;
- 23. — ob 19,30 uri plesni turnir Kranj-Ljubljana in družabna prireditve v Titovem domu;
- od 24. — 30. razstava likovnih del učencev osnovnih šol, dijakov gimnazije in šolskega centra tiska in papirja in članov likovnega kluba Angele Ocepek pri DPD Svoboda Moste — v avli VVZ Angele Ocepek;
- 25. celodnevno množično športno tekmovanje učencev osnovnih šol na igriščih v Polju, Sostrem, na Kodeljevem, v Mostah in Zeleni jami;
- 30. telesnokulturna akademija učencev osnovnih šol Polje, Zadobrova, Zalog, Dolsko, Senožeti, Janče, Javor, Prežganje in Križevska vas;
 - športna tekmovanja vojaških vojnih invalidov s sodelovanjem delovnih invalidov
 - srečanje internirancev v Zadobrovi;

J U N I J

- 27. in 27. mednarodni košarkarski turnir v športnem parku Kodeljevo; sodelujejo klubi Goriziana iz Gorice, Železničar iz Karlovca, reprezentanca Maribora in Slovan;
- 23. ali (če bo deževalo) 25. — ob 20,15 uri Blaž Arnič, Moja pesem ni le moja pesem (Kajuhove tekste izbral Oskar Hudales), kantata za veliki pihalni orkester, mešani zbor, otroški zbor in tri soliste. Izvajajo pihalni orkester godbe milice, mešani zbor SNG — opera, otroški zbor osnovne šole Jarše in solisti Vilma Bukovec, Erven Seršen in Rajko Koritnik; dirigent Rado Simoniti; prireditve bo na košarkarskem igrišču DSD Slovan;

J U L I J

- od 3. do 11. razstava gospodarske in družbenopolitične dejavnosti občine v šoli Ketteja in Murna;
- sprejem borcev in revolucionarjev pri predsedniku občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje;
- razstava dokumentov narodnoosvobodilne vojne v osnovni šoli Ketteja in Murna;
- 3. in 4. mednarodni rokometni turnir, na katerem sodelujejo klubi Union West Wien z Dunaja, Gornik Pogon iz Zabrze (Poljska), Rudar iz Trbovelj in Slovan — na igrišču DSD Slovan;
- 3. in 4. nogometni turnir — sodelujejo Dinamo iz Zagreba, Olimpija in Slovan — na igrišču DSD Slovan;
- 11. medrepubliško prvenstvo v moto crossu na prostoru bodočega avtodroma v Sneberjah ob Savi;
- 16. odkritje spominskega obeležja v Besnici, kjer je bil ubit prvi nemški vojak;
- od 16. do 24. razstava dokumentov narodnoosvobodilne vojne v osnovni šoli Polje; komemoracija na Urhu;
- 22. — ob 10. uri 22. — popoldne kulturni program in srečanje članov ZB v Zajčji dobri (Zadobrova).

Asfaltna blazina je prekrila Zaloško cesto od Polja do vojaške bolnišnice v Mostah. Ko je v teh dneh končana tudi Šmartinska cesta, je Ljubljana dobila dve sodobni upadnici od vzhoda

RAZGLAŠA

PODALJŠANJE ROKA ZA PRIGLASITEV NEDOVOLJENIH (ČRNIH) GRADENJ DO VKLJUČNO 30. JUNIJA 1965 TER

OPOZARJA

vse občane in delovne organizacije, ki še niso priglasili nedovoljenih gradenj, pa so začeli z gradnjo ali pričeto gradnjo dokončali brez predpisanih dovoljenj (odločbe o lokaciji, izjemnega dovoljenja za uporabo zemljišč za gradbene namene izven ožjega gradbenega okoliša, gradbenega dovoljenja), DA OBVEZNO PRIGLASIJO NEDOVOLJENE GRADNJE V NAVEDENEM ROKU.

Prizadeti lahko priglasijo nedovoljene gradnje osebno vsak dan od 8.—12. ure in ob sredah od 14.—17. ure v pisarni gradbene inšpekcije skup. občine Ljubljana Moste-Polje, Proletarska 1, v sobi 11, pritličje levo.

Prvotni javni poziv je bilo treba podaljšati, ker v prejšnjem kratkem roku niso bili vsi investitorji nedovoljenih gradenj s pozivom seznanjeni, ali pa so hoteli nedovoljene gradnje priglašati po 15. aprilu 1965, to je po preteku prvotno določenega roka.

Pripominjamo, da je treba priglasiti razen nedovoljenih novogradenj (v gradnji ali zgrajenih) tudi nedovoljena gradbena dela, s katerimi se spreminjajo konstrukcijski deli ali namen obstoječih objektov, dozidave in nadzidave objektov. Nadalje je priglasiti tudi vse nedovoljene manjše objekte, kot so pritlični objekti gospodarskega značaja (hlevi-kozolci, lope) in garaže za osebna vozila iz kakršnegakoli materiala oz. izvedbe. Sem spadajo tudi tipske montažne garaže, paviljoni, kioski ipd.

Priporočamo, da investitorji nedovoljenih gradenj predhodno dvignejo v pisarni gradbene inšpekcije izvod priglasitvenega obrazca in se seznanijo s potrebnimi podatki. Prav tam izpolnijo v prisotnosti priglasitelja zahtevani obrazec v štirih izvodih s pisalnim strojem.

NAMEN TEGA POPISA JE UZAKONITI VSE GRADNJE, KI SO BILE DOSEDAJ V GRADNJI ALI ZGRAJENE BREZ PREDPISANEGA DOVOLJENJA, ČE IMAJO ZA TO USTREZNE POGOJE.

OPOZARJAMO, DA JE PODALJŠANI ROK DOKONČEN IN DA BODO INVESTITORJI NEDOVOLJENIH GRADENJ, KI TAKIH GRADENJ NE BODO PRIGLASILI V NAVEDENEM ROKU, DOSLEDNO OBRAVNAVANI V SKLADU Z VELJAVNIMI PREDPISI.

Ljubljana, dne 20. maja 1965.

Podpredsednik:

POLDE MAČEK s. r.

Nova politična sekretarka občinskega komiteja ZKS

Na 4. seji občinskega komiteja ZK Ljubljana Moste-Polje je bila izvoljena za novega političnega sekretarja Karla Novak. Kmalu nato smo jo obiskali in v nevezanem razgovoru se je porodilo več misli in ugotovitev, ki jih strnjeno posredujemo našim bralcem.

Katera vprašanja so po Vaši sodbi trenutno najaktualnejša?

Vsekakor se je v kratkem času težko seznaniti z vsemi aktualnostmi, vendar že zdaj lahko rečem, da so trenutno najvažnejši utrjevanje in razvoj samoupravljanja v delovnih organizacijah, nagrajevanje po delu, odnosi v delovnih organizacijah pa seveda novi gospodarski ukrepi, ki so zelo angažirali naše delovne kolektive v iskanju različnih rešitev. Delovni kolektivi so svoja prizadevanja usmerili predvsem navznoter in so se že

učinkovito spoprijeli z različnimi težavami.

Ali menite, da komunisti s svojo idejnostjo v sedanjem obdobju zadovoljivo nastopajo v samoupravnih organih?

Sodim, da so komunisti do sedaj zadovoljivo nastopali s svojo idejnostjo v samoupravnih organih delovnih organizacij. Dokaz za to je močna razvitost in aktivnost teh organov. V tistih organih, kjer se komunisti bolj zavzemajo — ker imajo bolj kritičen odnos do stvari in so pri odločitvah samostojnejši, — je njihov vpliv večji. To se pozna v doseženih uspehih vsake delovne organizacije in v odnosih v njej. Gotovo so si komunisti na tem področju že pridobili mnogo izkušenj. Seveda pa tudi tu ni še vse storjeno in prav idejnost lahko še močno poglobimo in se bo to gotovo vsestransko odražalo v delovnih uspehih kolektivov.

Katere so po Vaši sodbi najaktualnejše naloge v

Prepričana sem, da se tudi komunisti v naši občini zavedajo svoje vloge, nalog in dolžnosti in da bodo z zavestnim in aktivnim delom znali tudi v prihodnje uveljaviti svoj pozitivni vpliv.

Sekretarki Novakovi lepa hvala za razgovor in mnogo uspehov pri delu.

zvezi z vzgojo in izobraževanjem naše mladine?

V mladem človeku je treba vzgojiti veselje in spoštovanje do dela in čut za osebno odgovornost pri delu. Menim, da bi moral biti v ta načela usmerjen ves učno-vzgojni proces. Teoretično znanje naj bi se povezovalo z delovno vzgojo. Mladina naj se aktivno vključuje v dinamični proces našega družbenega razvoja, naj se vključuje vanj kot prizadeti subjekt, ne pa samo kot opazovalec.

Ob enakih pogojih za šolanje naših otrok v obvezni šoli se moramo vprašati, zakaj tolikšen procent le-teh obvezne šole ne konča uspešno? Vzroke za to je treba najti in jih za vsako ceno odpraviti.

Treba bo najti način kako usmerjati v nadaljnje šolanje predvsem otroke iz vrst neposrednih proizvajalcev.

Za izobraževanje in vzgojo svojih članov, ki niso končali ustreznih šol, bi si morali delovni kolektivi bolj prizadevati. O tem smo razpravljali tudi na zadnji seji komiteja, kjer se je pokazalo, da za razširitev takih prizadevanj niti finančnih niti kadrovskih ovir.

Nova vloga sodnika za prekrške

Zaradi odprave okrajev so prešli v pristojnost občinskih sodnikov za prekrške vsi prestopki iz spremenjenega in dopoljenega temeljnega zakona o prekrških. Zato se je vloga občinskega sodnika, ki je postal tako edini prvostopenjski organ, okrepila in njegova dejavnost zelo razširila. Sodnik za prekrške posega tako na vsa področja družbenega dogajanja in se srečuje s problemi, ki so posledica naglega družbenega in gospodarskega razvoja.

Kateri so najvažnejši in najpogostejši problemi, s katerimi je imel opravka sodnik za prekrške v naši občini? Že vsa leta nazaj so najštevilnejši prekrški s področja javnega cestnega prometa. Videti je, da bo tako tudi ostalo. Na splošen porast prekrškov te vrste nujno vplivajo povečano število motornih vozil pa slabe in izrabljene ceste, ki ne ustrezajo več zahtevam modernega prometa. Važni so tudi subjektivni vzroki, kot npr. neizkušenost novih voznikov, slaba telesna in psihična pripravljenost, preutrujenost in ne nazadnje vinjenost. Novi zakonski predpisi dajejo sodniku za prekrške možnost strožjega kaznovanja. Za kršitelje cestno-prometnih predpisov so predvidene visoke denarne in tudi zaporne kazni. Za voznijo v vinjenem stanju je predpisana denarna kazen od 5.000 do 50.000 dinarjev ali zaporna kazen do 1 meseca; poleg tega pa je mogoče izreči še varstveni ukrep: odvzem vozniškega dovoljenja od 30 dni do enega leta.

Prekrški zoper javni red in mir imajo glavnega povzročitelja v alkoholu; tu gre predvsem za nesposobno vedenje na javnem kraju in za kršitve nočnega miru, pa tudi za surovo vedenje in pretepe. V zadnjem času postaja aktualnejši problem hazardiranje sezonskih delavcev, kar predstavlja zanje skoraj edino obliko zabave. S posebno politiko in vzgojo bi lahko tudi take prekrške znižali na najmanjšo mero.

Sodnik za prekrške je reševal tudi več primerov prostytucije, ki predstavlja resen socialni problem. Prestopnice izhajajo predvsem iz vrst brezdelnic. Zato bi morali s preventivnimi ukrepi preprečevati mladim dekletom izostajanje od dela ali od pouka. Bolj kot v zapor bi spadale te prestopnice v primeren zavod.

V primerjavi z lanskim povprečjem je poraslo tudi število predlogov za uvedbo postopka o prekrških, ki so jih dali združeni inšpektorji občine Moste-Polje. Zaradi že prej navedenega razformiranja okrajev obravnava občinski sodnik vse prekrške na I. stopnji, tudi takimiimenovane gospodarske prekrške, ki so bili do nedavnega še v pristojnosti okrajnega sodnika. Nedvomno zahteva obravnavanje le-teh več časa in truda, saj so mnogi zelo zapleteni in kočljivi.

Sodnik za prekrške opaža zaskrbljujoč porast števila prestopkov ter meni, da bi občani s korektnim in spodobnejšim vedenjem v javnem življenju lahko vplivali na njih zmanjšanje!

Servisov in stanovanjskih skupnosti ni več! Po zakonu so stanovanjske skupnosti prenehale obstajati 31. 12. 1964. Marsikje govorijo, da nove krajevne skupnosti ne izpolnjujejo nalog, da ne vedo, kaj naj delajo — skratka, da so se znašle v slepi ulici. Je to res? Kakšno je stanje v naši občini?

Krajevne skupnosti v naši občini imajo več ali manj neurejene statute in v tesni povezavi s tem neurejene konkretne oblike dela. Temu je precej kriv občinski statut v krajevnih skupnostih, ki je občutno predimenzional pri pristojnosti in pomen le-teh, ker je »ustvaril« iz njim nekakšne mikrokomune. Medtem ko so nekatere krajevne skupnosti predvsem izdelovale svoje statute in urejale ostale formalnosti, pa je še precej takih, ki niso formulirale niti statutov, ker pač preprosto čakajo, da jim bo to storila občinska skupščina. Marsikje občani celo pričakujejo, da bo občinska skupščina kot nekak višji arbi ter začrtala meje njihove skupnosti, čeprav bi moralo biti vsakomur jasno, da rastejo krajevne skupnosti in s tem

programi njihovega dela in meje izključno zaradi potreb občanov, ki tvorijo na nekem ozemlju neko zaključeno celoto. Bistveni problem večine stanovanjske skup. v naši občini ni statutno tehnična plat — tudi za tiste, ki statuta še nimajo, — pač pa predvsem vsebine dela. Delovanje le-teh mora izhajati iz odstranjevanja najbolj perečih problemov, pri čemer pa je treba pritegniti čimveč občanov k aktivnemu sodelovanju.

Z namenom, da bi temeljito obravnavali obstoječe probleme in bodoče naloge krajevnih skupnosti, so se 26. 4. sešli na skupni seji predstavnik občinske skupščine, SZDL in vseh krajevnih skupnosti. Ugotovili so, da nekatere skupnosti, kot npr. Zelena jama, Sostro, Kodeljevo in Jarše na posameznih področjih dela lepo napredujejo. Največjo pozornost so posvetili trem bistvenim nalogam: skrbi za varstvo otrok, pomoč zaposlenim družinam in pomoč starim ljudem. Krajevne skupnosti naj bi tako iz problemov posameznega kraja izdelale svoje programe in si zadale konkretne naloge.

Izmed sprejetih sklepov sta važna predvsem dva: predstavnikom krajevnih skupnosti bo občinska skupščina pošiljala vse svoje gradivo in ji omogočala, da bodo lahko sodelovali v vseh svetih, ki obravnavajo tudi problematiko krajevnih skupnosti.

Sredstva za izvajanje programov bodo razdeljene na podlagi števila prebivalcev. Občinska skupščina je letos namenila za potrebe krajevnih skupnosti 26 milijonov dinarjev, za posebne potrebe (vodovodi ipd.) pa bo moč dobiti še dodatna namenska sredstva.

Manica Lobnik prva nagrada za filmski scenarij

Pisateljico Manico Lobnik pozna vsakdo vsaj po njenem najtehtnejšem romanu Ledinčani ali po groteski Tri dni direktor (igrali so jo pred leti v Mestnem gledališču). Sedaj obdeluje rokopis že nagrajenega teksta o Pohorskem bataljonu. V 4. nadstropju Prvomajske ulice 13 pa je kaj kmalu stekla beseda o filmskem scenariju, za katerega je avtorica prejela nedavno tega prvo nagrado:

Ali je to vaša prva nagrada?

— Ne. Nagrajena sem bila že nekajkrat, večkrat pa je bilo še govora, da bom. Ta nagrada me je pravzaprav presenetila — prvič sem se namreč poskusila s filmskim scenarijem. Predvsem pa: v Sloveniji je nenavadno, da bi bila prva nagrada sploh podeljena, in to tolikšna, za tako delo. Prav zaradi načina ocenjevanja (popolna anonimnost in dejstvo, da se celo člani žirije med seboj niso poznali in so dela točkovali) je to toliko pomembnejše.

Vaše delo je bilo torej ocenjeno najvišje — ali bi nam hoteli kaj več povedati o njem?

— Lotila sem se pisanja na razpis Triglav filma za celovečerni umetniški film. Snov za filmski scenarij Dom onemoglih je sodobna, aktualna, in sicer s področja našega družbenega življenja. Govora je o dveh starih zakoncih na deželi z zemljo, ki je niti njuni otroci niti zadruga ne marajo. Pa se odločita: zemljo opustita, eden od njiju — s pokojnino — gre v dom onemoglih, drugi k svojim otrokom v mesto. Ta razdvojitve pa ne prinese rešitve niti za enega niti za drugega. Zato se vrneta in — zopet sta tam, kot sta bila v začetku. Nič se ni rešilo, celo izgubila sta še tisto, v kar sta prej upala, da ju bo na stara leta rešilo. Tako v domu kot pri otrocih v mestu sta sicer vsak po svoje imela neko udobje, vendar ju to ni zadovoljevalo. Prav v tem soočenju pomešanjenega človeka sem hotela prikazati tudi praznino, ki se je novi meščan vse premalokrat zave, jo pa starejši človek začuti toliko močnejše.

To je vaš prvi filmski scenarij — doslej vas pač poznamo kot pisateljico velikih planov, močnih dialogov in klenega jezika, kar vse vam služi tudi kot sredstvo za vsebino, vendar ste verjetno stali pred kakimi specifičnimi zahtevami, ko ste se lotili filma...

— Pač. Za uspešen scenarij je dovolj kvečjemu novela. To pa je vsekakor za pisateljico, kakršna sem sama, omejitvev. Dialog pa je seveda v scenariju vsaj toliko močna sesta-

vina kot pri dramskih tekstih — in te sem že pisala. Jezikovno in slogovno sem v kmečkem delu scenarija ostala zvesta sama sebi, v sekvencah iz mesta pa sem — kot sodijo ocenjevalci — tudi zaživela z njimi. Sicer pa: film bo posnet do prihodnjega Pulja in takrat bo padla tudi ocena o uspehu ali neuspehu mojega dela.

Vaše bivanje v naši občini je bolj slučajno — pa vendar ste se vključili v življenje v njej, kolikor vemo, vsaj prek Msk. Vas to življenje tudi umetniško vznemirja, animira?

— Življenje v mestu pravzaprav niti ni slučajno in moje vključevanje vanj tudi ne. Mislim, da je nemogoče živeti kjerkoli, da ne bi bil tako ali drugače povezan z okolico. To pa je lahko inspiracija za vsakršno umetniško delo — razumljivo gledano skozi umetnikov objektiv. Zato sem se takoj ob prihodu v občino vključila pri Msk in sem ji hvaležna, da smo se pri delu našli. Prav ti stiki s problemi v občini so toliko vznemirljivi, da jih oblikovalec mora sprejeti v svoj krog spoznanj. Kdaj in kako pa bodo uresničeni, tega pa niti sama še ne vem.

Se topel stisk roke, prisrčen pozdrav in razšlj smo se. Delovni tovarišici iskreno čestitam o uspehu in ji želimo še mnogo plodnih ur pa sodelovanja pri Msk.

AM

Nove knjige LK

Moste od 15. 4. — 15. 1965

Vera Albreht: Pustov god; Mira Alečkovič: Po četrtku sredi; Vladimir Bakarič: O poljoprivredi i problemima sela; France Bevč: Pot v svobodo; August Cesarec: Putovanje po Sovjetskom savezu; Archibald Cronin: Usoda dr. Shannona; Savo Cermelj: Slovenci in Hrvatje pod Italijo; Mihailo Djurić: Sociologija Maksa Vebera; Ero z onega sveta; France Filipič: Srebrna metlica pod goro; Alojz Gradnik: Izbrane pesmi; Herbert Grün: Radostna melpomena; Nusret Idrizović: Mravlja in zmaj; Janez Jalen: Bobri; Josip Jurčič: Jama po kateri se pride na oni svet; Miroslav Križič: Banket u Blitvi, I., 2., 3. knj.; Loški razgledi; Anton Melik: Rast naših mest v novi dobi; Mira Mihelič: Pridi, mili moj Ariel; Petar Petrović-Njegoš: Gorski venec; Hinko Nučič: Igračeva kronika; Liam O'Flaherty: Lakota; Osnovni zakon o sigurnosti saobraćaja na javnim putevima; Zdravko Pečar: Afrika; Veno Pilon: Na robu; Janko Pleterški: Narodna in policijska zavest na Koroškem; Branko V. Radičević: Trije lažnivi; Boris Režek: Železni križ; Vlado Ribarič: Zemlja se je stresla; Fritz Rudolph: Kakteje, Indijanci in Andski vrhovi; Janko Samec: Cenča Marina; Tone Seliskar: Črni oblaki in vihar; Slovenska matica 1894—1964; John Steinbeck: Ulica ribjih konzerv; Tone Svetina: Ukana, 1. knj.; Crtomir Sinkovec: Pomlad ob Soči; Zvonimir Tanko: Pomen temeljnih pojmov o produkcijskih odnosih; Jože Toporišič: Pripovedna dela Frana Saleškega Finžgerja; Edgar Wallace: Grozovitevi; Beno Zupančič: Deček Jarbol.

DRUGA ŠTEVILKA GEJZIROV

Glasilu moščanskih gimnazijcev je to pot posvetilo uvodne strani spominu na težke dni NOV. V nadaljevanju je ohranilo svoj osnovni koncept. Literarni del poživljajo novi avtorji, med katerimi izstopa Scarpi, predvsem s svojo pesmijo Hočem živeti. Za Sonjino prozo Dvorišče prosilcev sonca pa bi človek vzkljknil z našim znanim ekspresionizmom: Ta vražja čarodejka! Tudi utrinki iz življenja so na višini, ki dokazuje odkrita prizadevanja gimnazijcev v iskanju kako se čimmočnejše vključiti v polno življenje današnjice.

STROKOVNI TEČAJI V AE

V obratih Agrokombinata - Emona Perutnina, Mleko in MIZ so priredili v aprilu in maju več strokovnih tečajev. V Zalogu se je aprila začel nadaljevalni tečaj za perutnarje pri brojlerjih — prvi del predavanja je bil že meseca januarja. V obratu Mleko v Zdobrovi pa so organizirali enomesečni tečaj za krmilce in molznike.

Dne 23. (če bo tega dne deževalo pa 25.) junija bo v čast 20. obletnice osvoboditve ena osrednjih prireditelj, in sicer BLAŽA ARNIČA KANTATA ZA VELIKI PIHALNI ORKESTER, MEŠANI ZBOR, PREDMUTACIJSKI ZBOR IN 3 SOLISTE

MOJA PESEM NI LE MOJA PESEM

(Kajuhove tekste izbral Oskar Hudales)
IZVAJAJO: PIHALNI ORKESTER GODBE MILICE; MEŠANI ZBOR SNG — opera; PREDMUTACIJSKI ZBOR OSNOVNE ŠOLE JARSE; PEVCI SOLISTI: VILMA BUKOVEC, ERVIN SRŠEN IN RAJKO KORITNIK.

Prireditelj bo na košarkarskem igrišču DŠD Slovan v Kodeljevem parku.

Začetek ob 20.15.

Vstopnina je enotna; sedež 150 dinarjev. Vstopnice lahko dobite osebna na sedežu občinskega sveta Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Ljubljana Moste-Polje, Ob Ljubljani 42/II, soba 29, ali jih naročite telefonsko — št. 317-990!

Vljudno vabljeni!

GREMO V KINO — GREMO V KINO — GREMO V FILMI, KI SO NA SPOREDU MESECA JUNIJA

KINO TRIGLAV

Od 1. do 2. sovjetski barvni film ŠVEJK V RUSIJI, od 3. do 5. angl. barvni film TUDI TO JE LJUBEZEN, od 9. do 10. domači film IZDAJALEC, od 11. do 13. italijanski VV film LOČITEV PO ITALIJANSKO, od 14. do 16. francoski barvni film ZGORAJ NEBO, SPODAJ BLATO, od 20. do 22. francoski barvni film SKRIVNOSTI PARIZA, od 23. do 24. domači film EŠALON DR. M., od 25. do 27. italijanski barvni film MONGOLI, od 28. do 30. češki barvni film KO PRIDE MAČEK.

KINO VEČE

Od 2. do 3. ameriški barvni film DOŽIVLJAJI LADDA, od 4. do 6. angleški film BILO JIH JE SEDEN, od 9. do 10. ameriški barvni film NJENA EDINA LJUBEZEN, od 11. do 13. ameriški barvni film RAZBITINA LADJE MARY DEARE, od 16. do 17. angleški film TUDI TO JE LJUBEZEN, od 18. do 20. ameriški barvni film NAVARONSKA TOPOVA, od 23. do 24. italijansko-francoski film PREKRSEK NA BEGU, od 25. do 27. italijanski film LOČITEV PO ITALIJANSKO, 30. domači film VSTAJENJE.

KINO ZALOG

Od 5. do 6. italijanski barvni film RIMSKA SUZNJJA, od 12. do 13. ameriški barvni film SKOZI PLANINE DIVJEGA ZAPADA, od 19. do 20. ameriški barvni film DOM NA GRICU, od 26. do 27. ameriški barvni film DVOBOJ NA SONCU.

NATEČAJ

Na natečaj za novo ime našega lista v prejšnji številki Moščanske skupnosti smo prejeli več predlogov — vendar sodi uredništvo, da nobeden popolnoma ne ustreza razpisu (npr. Naš občan, Utrinki kolektivov, Moščanski razgledi, Moščansko obzorje, Gospodarstvo Most, Apel komune itn.). Zato podaljšujemo natečaj in ga ponovno objavljamo:

Mnogi bralci menijo, da ime Moščanska skupnost ne ustreza več današnjemu obsegu in področju dela v občini Moste-Pelje.

Zato razpisujemo

NATEČAJ

ZA NOVO IME NAŠEGA LISTA

Najboljši sprejeti predlog bo nagrajen z 10.000 dinarji. Predloge pošljite na naslov: Moščanska skupnost, Ob Ljubljani 42/II.

UREDNIŠTVO

Kam na seminar?

VIHARNIK:

NO, PRIJATELJ ZABAR, ZDAJ PAČ NIMAS NAD NAD ČEM NERGATI: ZALOŠKA IN SMARTINSKA CESTA STA POPRAVLJE-

— ČE ŽE NE NA CAPRIJU, PA VSAJ NEKJE V DALMACIJI.

VIHARNIK:

NEHVALEŽEN IN NEPREMISLJEN SI, PRIJATELJ ZABAR, SAJ TO VENDAR STANE IN SEDA V ČASU INTENZIVNE ŠTEDNJE BI LAHKO POMISLIL VSAJ NA TO!

NI, PA TUDI UPOŠTEVAN SI. ZADNJE ČASE SI BIL VEČKRAT VABLJEN NA SEMINARJE, OD KATERIH SO BILI VSI NA GORENJSKEM. KOT DA BI VEDELI, DA TEBI PRIJA GORENJSKI ZRAK!

ZABAR:

NO, NIMAM KAJ ČEZ CESTE, KAR PA SE SEMINARJEV NA GORENJSKEM TIČE, ZA MENE ŽE DOLGO NISO VEČ PRIVLAČNI. MISLIM, DA BI ŠLI LAHKO KORAK ALI DVA NAPREJ. SEM ZA KAKRŠENKOLI SEMINAR

ZABAR:

TVOJE IDEJE, PRIJATELJ VIHARNIK, SO BILE VEDNO PREMALO SIROVE! NAVSEZADNJE BOS CELO REKEL, DA SO SEMINARJI NA VISOKI RAVNI LAHKO CELO V MOSTAH?!

Obisk pri naših novih republiških poslancih

Republiška poslanka Slavica Semrov se je rodila v Zalogu leta 1922. Že leta 1941 je odšla v partizane in bila l. 1942 sprejeta v KP. Po osvoboditvi je opravljala različne odgovorne naloge, ob zadnjih volitvah pa je bila izvoljena za republiško poslanko kot članica odbora za zdravstvo in socialno politiko.

Za naš list je dala naslednjo izjavo:

Občani so našli stik z menoj in to predvsem glede rejalnosti in socialne problematike. Ni dneva, da ne bi kdo prišel k meni domov na razgovore o svojih problemih. Delo na področju zdravstvene in socialne politike je obsežno in zahteva res temeljito obravnavo v povezavi z vsemi občinskimi in republiškimi organi o problemih, ki našega občana zanimajo in s katerimi živi.

Republiški poslanec Boris Butina je podpredsednik odbora za trgovino in turizem in član odbora za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalna vprašanja.

Rodil se je l. 1922 v Kočevju; v NOV je bil od l. 1942, l. 1943 je bil sprejet v KP. Delal je na raznih vodilnih mestih v več družbenopolitičnih

Sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo

Tudi letos so bili pionirji rednih razredov osnovne šole Ketičja in Murna sprejeti v mladinsko organizacijo. Sprejem je bil 19. maja v Iškem Vintgarju, v kraju, ki je tesno povezan z NOV. Tu je padel mladi komponist France Šturm, v tej soteski je bila partizanska bolnišnica Kravice, ki je nudila zavetje ranjenim borcem.

V Vintgar smo z avtobusi prispeli okrog 9. ure dopoldne. Sprejem naj bi bil na prostem, vendar je to preprečilo slabo vreme. Harmonikarji in recitatorji so izvedli kra-

organizacijah. Za naš list je izjavil:

Novi ukrepi v gospodarstvu, predvsem pa restriktivski ukrepi v kreditiranju obratnih sredstev in investicij kakor tudi odluk o zamrznjenju cen proizvodov in storitev so pomembni za stabilizacijo našega gospodarstva. Namen teh ukrepov je uskladiti potrošnjo s proizvodnjo oziroma z blagovnimi fondy. Prehodno pa bodo ti ukrepi tako proizvodnim kot trgovskim gospodarskim organizacijam povzročili težave. Resnejši problemi bodo verjetno nastopili pri obratnih sredstvih proizvodnih organizacij.

Trgovina je npr. v preteklem obdobju poslovala le z 28 % trajnih in z 72 % občasnih obratnih sredstev. Tak položaj bo nedvomno zahteval večja vlaganja v lastna trajna obratna sredstva, povzročil pa bo tudi motnje na tržišču, in to zlasti v pogledu založenosti in asortimenta. Vsi ti ukrepi, zlasti pa odluk o zamrznjenju cen, bodo silili gospodarske organizacije k povečanju produktivnosti in boljšemu izkoriščanju notranjih rezerv. Sistem povezovanja uvoza z rezultati izvoza pa se bo moral odraziti v povečanju izvoza in v zboljanju zunanjetrgovinske bilance.

O problematiki s področja urbanizma, stanovanjske politike in komunalnega gospodarstva je Boris Butina dejal:

Restriktivski ukrepi bodo nedvomno prizadeli tudi stanovanjsko gradnjo. Zato je tem pomembnejše, da vložimo vse napore in zagotovimo gradnjo 12.000 stanovanj, kolikor predvideva republiški načrt. Tega pa ne bo mogoče uveljaviti, če tako na področju urbanizacije kot v gradbeni operativi ne bomo orientirani na cenejšo stanovanjsko gradnjo. Zlasti pomembno je, da uveljavljamo načrte, ki smo si jih zastavili glede industrijske montažne proizvodnje stanovanj, saj kažejo izkušnje, da stane m² stanovanjske površine pri klasičnem načinu gradnje okoli 125 tisoč dinarjev, po montažnem sistemu pa 80.000 do 90.000 dinarjev. Razen tega bi bilo izredno važno preprečiti prelivanje sredstev s stanovanjskih skladov na druga področja, zlasti ker v letošnjem letu ne moremo pričakovati znatnejšega angažiranja bančnih sredstev na področju stanovanjske gradnje.

Ob zaključku pa je izjavil:

Uspešno delo v skupščini ni mogoče, če ni tesno povezano s problemi terena. Važna je konfrontacija mišljenj, ki se formirajo prek javnih tribun, zborov volivcev, v krajevnih skupnostih in v občinski skupščini. Prav ta odnos bo treba še negovati in nadalje razvijati.

tek program, nato pa je pionirjem sekretar Ob. kom. ZMS I. Kuhar razdelil mladinske izkaznice in jim čestital. Hkrati so bili pionirji sprejeti tudi v mladino RK. Novim mladincem in mladinkam so nato čestitali še ravnateljica, mentorica mlad. organizacije naše šole prof. Koprivčeva in njihovi starejši tovariši. Po sprejemu in zaključku programa je nekaj mladincev in mladink obiskalo partizansko bolnišnico Kravice, ostali pa so čas do odhoda izkoristili po svoje. Ob 13. uri smo se z avtobusi odpeljali nazaj v Ljubljano.

A. Korenčan

V svojih klubih OZN proučuje mladina politične, kulturne, geografske in druge posebnosti tujih dežel in stališča Jugoslavije do njih. Metode dela so dokaj pestre: predavanja, študij, filmi OZN, stiki s tujimi organizacijami, medsebojni obiski itn.

Mladinski klub OZN niso množična organizacija, ampak oblika združevanja mladine,

ki malo večji skupini mladine pa je nekaj takih, ki bi jim bilo delo v takem klubu prvo-rzredna dejavnost v njihovem prostem času, ki bi si želeli širiti svoje zunanjepolitično obzorje, ki bi se hoteli pogovarjati s tujimi študenti, dijaki, delavci, mladine torej, ki bi zavestno sprejemala statut organizacije ter se v tej dejavnosti učila in vzgajala, pa

obeh organizacij bi klub OZN lahko prevzel velik del tovrstne dejavnosti. S tem bi širil krog aktivnih mladincev v organizaciji, dosegli bi delitev dela in — kar je najvažnejše — mladina bi se uspešno vzgajala, dobivala bi realnejši pogled v svetovna dogajanja in dostikrat prek njih spoznala naprednost naših stališč, pravilno ocenjevala našo so-

Mladinski klubi OZN in organizacija ZMS

ki se posebej zanima za zunanjepolitične probleme. Zato je napačno težiti, da bi vključili v neki klub OZN čimvečje število mladine. Delo bo mnogo uspešnejše, če se bo zbralo manjše število marljivih, znanja željnih deklet in fantov, ki bodo delali povsem prostovoljno, kot množica mladincev, kateri interesi ne bi bili skupni in enotni. Vsakega mladincev tudi ne privlači dejavnost kluba OZN, v vsa-

v klubu našla svoje zadovoljstvo.

Takšnih neizkoriščenih, neorganiziranih interesov in talentov je med našo mladino po vseh aktivih še precej. Večina mladinskih aktivov še ni spoznala, kako velikega pomena je lahko dobro organiziran klub OZN za politično obveščanje in idejno vzgojo mladine v organizaciji. S tesnim sodelovanjem pri programiranju idejno-vzgojnega dela

cialistično stvarnost in oblikovala aktiven odnos do nje, hkrati pa se usposobila za uspešen boj proti vsemu negativnemu pri nas in v svetu.

Gostejša mreža interesnih skupin in klubov v mladinski organizaciji bi nedvomno znatno popestrila in posodobila idejno-vzgojno delo naše delavske mladine. Že zaradi tega uspeh ne more izostati.

Vilko Sluga

Naše delo - naše razvedrilo

V pisarni osnovne šole Hrušica visi fotografija mladega moža v partizanski uniformi. Tovariš, katerega življenje je utrnila krogla izdajalcev, je Frank Mojšker - Frenk.

Pionirskemu odredu naše šole, ki nosi njegovo ime, je poklonila fotografija vdova pokojnega heroja Marija Mojškerca.

Za pionirski odred osnovne šole Hrušica je pomemben datum 29. november 1961. Na proslavi Dneva republike je sprejel odred svoje ime. Tovarna Totra je prevzela patronat nad odredom in mu poklonila prapor. Pomoč pa nudijo pionirskemu odredu tudi delovni kolektivi Teola in papirnica Vevče. Na dan zmage 9. maja se je naš odred prvič spoznal z delovnim kolektivom tovarne Pletenina.

Pionirji so izvajali skrbno pripravljene programe. Vsi navedeni delovni kolektivi so po svojih močeh pomagali pionirskemu odredu. Le tako je bilo mogoče delovanje krožkov — baletnega, pevskega, folklornega, dramskega, strelskega, prometnega in za ročno delo.

Za uspešen nastop baletk smo potrebovali enotne bele oblečke,

za pevski zbor note in intacijske instrumente. Nabavili smo tranzistorski radijski aparat, magnetofon, gramofon in fotoaparati kot učni pripomoček in za razvedrilo.

Delovni program krožkov je usmerjen na pripravo proslav: dneva republike, novoletne jelke, dneva žena, 9. maj — dneva zmage in dneva mladosti.

Z gostovanji v delovnih kolektivih ob teh praznikih se skušajo pionirji vsaj nekoliko oddolžiti za navedeno pomoč. Obenem se otroci spoznavajo s tovarnami, kjer nastopajo, in z delovnimi kolektivni.

Za otroke na terenu in pionirje našega terena še posebno skrbi Društvo prijateljev mladine našega terena.

Skupaj s člani društva, ki so največini starši otrok, proslavljajo pionirji svoj najlepši praznik — dan mladosti.

Članice društva DPM pripravijo za pionirje bogat srečolov in dobro malico, pionirji pa pester program.

Najvažnejša naloga, ki so si jo zastavili letos naši pionirji, je tekmovanje v okviru JPI: Dvajset let svobode. Posamezni razredi so

si razdelili delo in začeli zbirati gradivo.

Pri delu jim pomagajo člani Zveze borcev našega terena, ki jim pripovedujejo doživljanje iz narodnoosvobodilnega boja.

150 pionirjev odreda Franca Mojškerca-Frenka se je udeležilo tudi pohoda Po poteh partizanske Ljubljane. Pohod, organiziran po eldipah, je bil za pionirje pomemben športni dogodek.

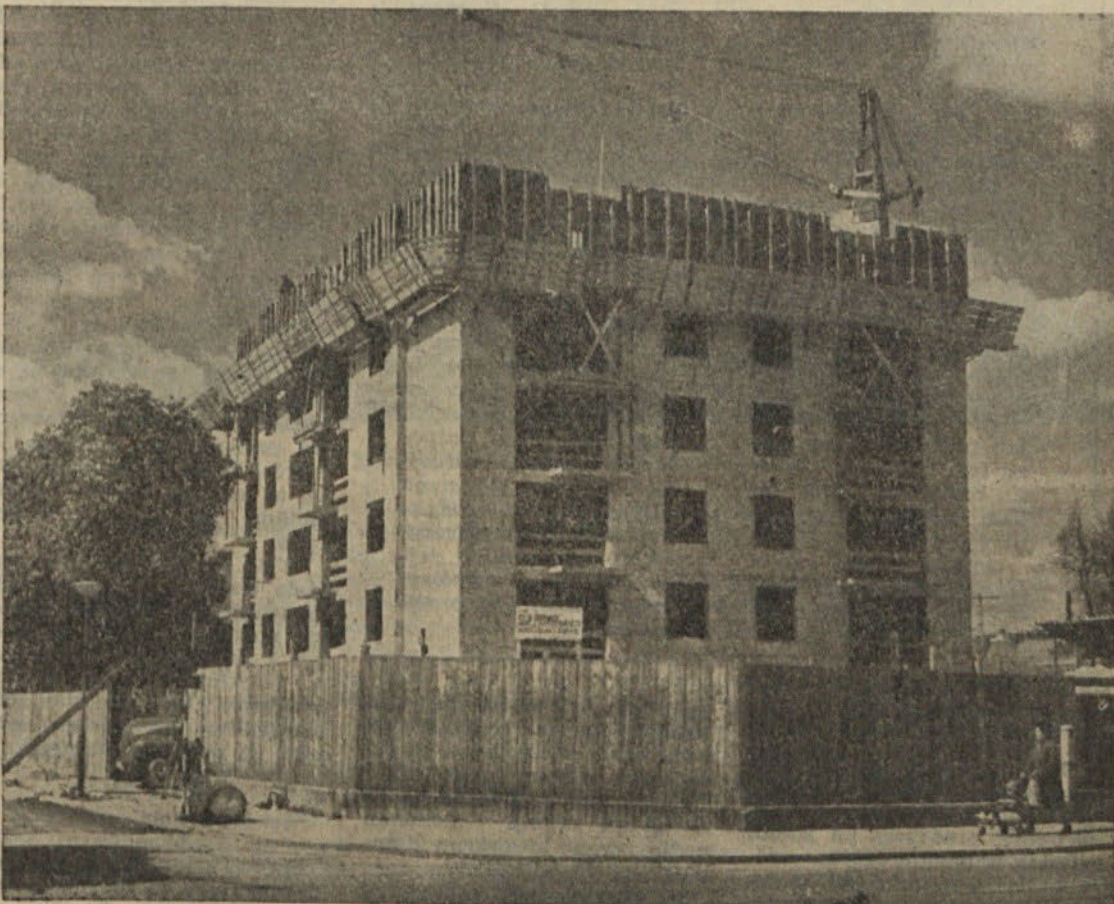
Ob spominskem kamnu so pionirji izvedli program in tako počastili spomin na Frenka Mojškerca in vseh drugih herojev, ki so s svojimi žrtvami omogočili boljše življenje naših otrok.

Spomin na NOV pa je pionirjem obudil Polde Prošek, ki se udeležil svečanosti pred spominskim kamnom.

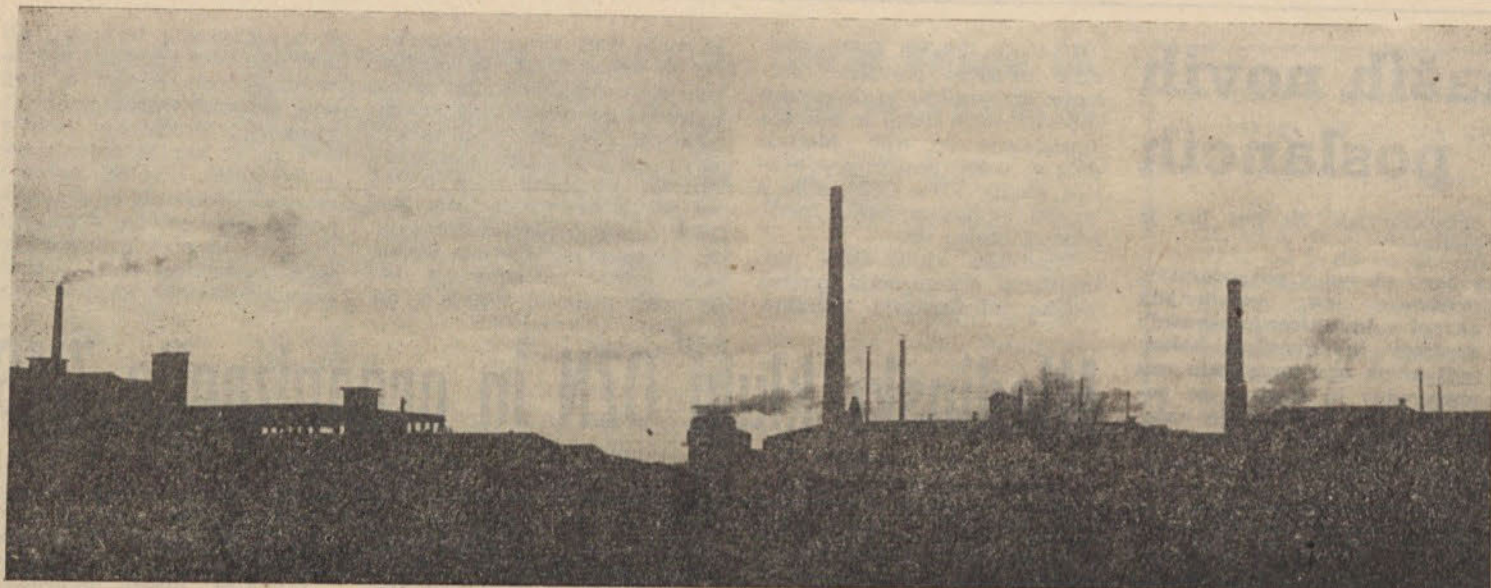
Na večer pred delavskim praznikom so pokazale svoje spretnosti plesalke v belih krilih na proslavi delovnega kolektiva tovarne Totra.

Najvažnejša naloga pionirjev pa je učenje in svoje znanje iz računstva so preizkusili na občinskem tekmovanju mladih računarjev.

TILKA BREGANT
Hrušica

Stolpnica nasproti stavbe občinske skupščine raste iz dneva v dan. Pri SGP Pionir so povedali, da bodo gradbena dela končali do konca letošnjega leta ker uporabljajo pri gradnji novo tehnološko metodo. Predvidevajo, da bo okrog 40 stanovanj v tej stolpnici vseljivih sredi prihodnjega leta.

Naša produkcija in zamrznjene cene

FRANC REJC

predsednik občinskega sindikalnega sveta

Kadarkoli so izšli novi ukrepi, so izhajali iz obstoječega stanja in analiz. Podatki, na podlagi katerih so bile pripravljene analize o gibanju v gospodarstvu, so bili lahko izbrani le za preteklo obdobje in so bili nekakšna zgodovina dinamičnega razvoja gibanja cen in ostalih faktorjev, ki v globalu vplivajo na razvoj gospodarstva. Ko je bil ukrep izdan, oz. je začel veljati, je bilo stanje že drugačno od tistega, iz katerega je izhajala analiza. Prav isto velja tudi za gibanje cen na našem tržišču.

Vedeti moramo, da je do ukrepa o zamrznjenju cen bilo še več kot 50% takomenovanih administrativno določenih cen. Manj kot 50% je bilo cen, ki sta jim višino pristo določala ponudba in povpraševanje na trgu. Ker pa je naš trg nasploh še v velikem razvoju — povpraševanje je še precej večje od ponudbe, — so šle tiste cene, katerim višino je določalo tržišče, vedno bolj navzgor. Istočasno pa so tisti, katerim so bile cene za njihove proizvode ali usluge administrativno določene, pritiskali na urade za cene, da jih jim popravijo, češ da nastanejo zaradi tega še večja nesorazmerja v višini cen. Uradi za cene so sproti bolj ali manj uspešno reševali take prošnje. Nesorazmerja pa so tako še vedno ostajala — samo spreminjala so se na boljše ali na slabše. Sedaj ko so cene zamrznjene, lahko statično primerjamo (cene niso v gibanju — razen redkih izjem) in bodo zato na tem področju v bližnji prihodnosti lahko izdani mnogo realnejši ukrepi.

Obstaja težnja, da bi izdelali tak sistem kontrole cen, ki bi slonel na analizi razvoja gospo-

darstva in posameznih panog, upošteval ponudbo in povpraševanje, gibanje stroškov družbene proizvodnje, produktivnosti dela, in to v globalu, posameznih panogah in v posameznih organizacijah, za katere bo treba iskati povprečje v okviru panoge. Tako bo imela organizacija, ki bo glede stroškov in produktivnosti nad povprečjem, zagotovljen razvoj. Za vse tiste, ki bodo na repu tega področja, pa bo rentabilnostni račun pokazal, da ne kaže, da se razvijajo na tak način.

Ukrep o zamrznjenih cenah ni pozitiven ukrep. Trenutno pa omogoča na obstoječem stanju analizo in — na podlagi ugotov. stanja — sprejem pozitivnih ukrepov. To pa mora biti napravljeno zelo hitro, kajti če bi ukrep o zamrznjenih cenah veljal predolgo, bi lahko negativno vplival na nadaljnji razvoj našega gospodarstva. Cene niso edini ali celo najbistvenejši faktor, ki bi bil odločilen v nekem gospodarskem sistemu. Tu je vse polno še bolj odločujočih faktorjev in so cene bolj ali manj posledica nekega stanja. Seveda pa imajo tudi svoj obratni vpliv. Če bodo predolgo zamrznjene, bodo vplivale na pomanjkanja blaga, na kvaliteto proizvodov, pritiskale bodo na distribucijsko proizvodnjo, napravile bodo še težje probleme v proizvodnji, pa v menjavi int.

Ukrep o zamrznjenih cenah je samo eden v vrsti drugih ukrepov, ki naj bi bili izhodišče za formiranje novega za nadaljnji razvoj gospodarjenja mnogo realnejšega sistema, katerega cilj je povečati produktivnost, ekonomičnost, večati standard ob dejstvu, da lahko potrošimo samo toliko, kot proizvedemo.

ADI VLACHY
direktor Zime

Tudi naše podjetje je zajela gospodarska kriza. Zaradi znatnega povišanja poslovnih stroškov, predvsem pa zaradi visokih nabavnih cen za surovine in reprodukcijski material ter splošnega povišanja osebnih dohodkov, pa zamrznjenih prodajnih cen, se stopnja rentabilnosti tudi pri nas občutno znižuje.

Se posebej je naše podjetje

prizadeto pri proizvodnji sortiranih ščetin za izvoz. V zadnjih nekaj mesecih so se surovine v povprečju podražile za 48%, prodajne cene pa so na zadnji avkciji v Londonu padle zaradi kitajskega dumpinga za 40 odstotkov.

Po kalkulacijah, izdelanih v sedanjih tržnih možnostih, predstavlja nadaljnje sortiranje ščetin čisto izgubo.

Glede na to, da je uvoz reprodukcijskega materiala po-

gojen z izvršenim izvozom na področje s konvertabilno valuto, pa je nujno, da kljub dejanski nerentabilnosti vsaj delno nadaljujemo z zmanjšano proizvodnjo sortiranih ščetin in jih še dalje izvažamo. V takem položaju je racionalnejša proizvodnja, povečanje stopnje intenzitete in boj za znižanje proizvodnih stroškov edino zdravilo.

Izpod prometa in dohodka v oddelku za sortiranje bomo nadomestili z razporeditvijo delovne sile na ostale delovne enote, ki bodo s povečano proizvodnjo izpolnile celotni načrt podjetja.

Obstoječo zalogo sortiranih ščetin bomo pokrili z namenskim kreditom, dokler se položaj na svetovnem tržišču vsaj delno ne popravi. Dosedanje izkušnje nam namreč povedo, da se tako stanje večkrat pojavlja in traja le nekaj mesecev.

Prepotrebno je urediti problem premij in davčnih olajšav za izvoznike, ki izvažajo na konvertibilno področje.

Resen je tudi problem retencijskih sredstev, ki si jih ustvarjamo z izvozom. Znano je, da nam je bilo tri četrtine teh sredstev iz 1. 1964 blokiranih in zato nimamo možnosti — kljub ustvarjenim sredstvom — uvoziti nujno potrebne rezervne dele.

V tem težkem položaju nas je prizadela tudi uredba o zamrznjenju cen, po kateri nam trgovska podjetja vračajo naše blago, čeprav smo prodajne cene formirali že 1. 1. 1965. V nekaterih primerih smo odločno odklonili prevzem blaga, ker smo sodili, da trgovina špekulira, da bi svojo prodajno ceno formirala tudi s starimi zalogami. Riziko, ki nastaja v tem položaju, naj bi reševali s kompromisom, da ne bi padel samo na rame proizvajalca, marveč tudi na trgovca.

Vendar sodim, da je bil ukrep o zamrznjenju cen nujen. Dobro bi bilo, da bi se okrepila kontrola cen v trgovinah, ki na rabate, odobrene od proizvajalca, nabijajo še maržo. V našem primeru znaša ta večkrat od 50-70 odstotkov na našo prodajno ceno.

Izhod iz sedanjih težav nam bodo omogočili podrobna obdelava tržišča, iskanje možnosti plasiranja naših proizvodov v tistih podjetjih, kjer nas ni zatekla omenjena uredba, predvsem pa preorientacija proizvodnje na izdelavo artiklov za potrebe industrije.

JANEZ KOS

šef komercialnega sektorja
v Mineralu

Zaradi zamrznjenih cen nam ni bilo treba za zdaj odpustiti delavcev ali zmanjševati osebnega dohodka. Na cene naših izdelkov je vplivala 10-odstotna podražitev cementa 21. 3. 1965. Več kot polovico naših

izdelkov pa je vezano na cement. Za toliko bo manjši čisti dohodek ali pa bomo morali vključiti rezerve.

V proizvodnji smo imeli predvideno izdelavo azbestno-cementnih ploščic. Teh tri leta nismo izdelovali, njih cena je bila 15 din, sedaj pa je 22 dinarjev. Ploščice so bile predvidene za Skopje; ker pa odjemalec ne prizna nove cene, smo tako izgubili 66 milijonov dinarjev. To pa je za naše podjetje kar precejšnja izguba. Novih cen pa kupcu ne zaračunavamo. Sam obseg proizvodnje in finančni načrt bi se poviševala, kolikor ne bi prišlo do zamrznjenih cen.

Prizadeli so nas tudi lanskoletni investicijski ukrepi, vgrajevanje marmora. Zaradi tega mislimo na izvoz, predvsem v Švico in Nemčijo. Marmora bomo lahko izvozili (poleg drugih izdelkov) v predvideni višini — za 38.000 dolarjev. Uvoz nam predstavlja le 0,5% vrednosti letne proizvodnje, vendar je žalostno, da nam ni zagotovljenih niti toliko deviz.

Naši odjemalci so bili ob zamrznjenju cen v neprijetnem položaju, saj je za naše podjetje važen faktor letni čas. Montažna skupina na terenu je močna: 80% in tudi to smo morali regulirati na obstoječi položaj, tako, da smo delavce zaposlili v neposredni proizvodnji: v prvem kvartalu pa smo načrt izpolnili kljub stagnaciji na tržišču. Neprijetno pa nas bo prizadelo predvideno povišanje tarif za železniške prevoze, in to predvsem zaradi velike teže materiala z majhno vrednostjo naših izdelkov. Pri nekaterih surovinah in izdelkih predstavlja prevoz kar polovico celotne vrednosti. Iz tega sledi, da bo moralo podjetje ukiniti proizvodnjo vrste svojih izdelkov.

JOZE POČIVAVEK

šef komercialnega sektorja
v Kolinski tovarni

Konec lanskega leta in v začetku letošnjega leta se je pojavila močna tendenca stalnega dvigovanja cen osnovnim našim surovinam in embalaži. Zato smo bili prisiljeni, da smo s 1. marcem 1965 tudi mi regulirali cene in jih uskladili z našim planiranim dohodkom, ker smo ugotovili, da bomo pri večini izdelkov prišli na mejo rentabilnosti.

Samoupravni organi so na predlog upravnih služb sprejeli sklepe, da s 1. marcem cene reguliramo in pričeli smo s prodajo po novih cenah. Osebnih dohodki so ostali kljub zamrznjenju cen nespremenjeni, samoupravni organi pa so izdali nalog finančnemu in komercialnemu sektorju, da strogo pazita pri nabavi surovin in da ne bi ustvarjali prekomernih zalog. Ker proizvajamo živilske izdelke, ne smemo imeti večjih zalog, saj je rok uporabnosti le 6 mesecev.

Letošnji načrt prodaje bomo

izpolnili, odprta pa je ostala stoođstotna uresničitev finančnega načrta glede na sklade podjetja. Pri iskanju možnosti rešitve smo se namreč odločili, da tistim trgovskim organizacijam, ki se niso vključile v nove cene, z dobropisom priznamo razliko v ceni med staro in novo ceno. Pri tem pa se je zgodilo, da so nam nekateri kupci vrnili že prejeto blago, ker niso mogli do- seči nove cene — ne glede na to, da je bilo blago naročeno že pred 22. marcem. Podjetje je naglo reagiralo in zaprosilo trgovsko mrežo, naj zadrži že prejeto blago do naše odločitve.

Težave imamo z uvozom in izvozom. Izdelki, ki bi jih lahko izvozili, so problematični glede na rok trajanja. Nova strojna naprava (uvozili smo jo iz zahodne Nemčije) omogoča, da so s T plinom uničeni vsi mikroorganizmi, to pa vpliva na podaljšanje roka trajanja. T plina pa ne moremo uvoziti zaradi pomanjkanja deviz! Vendar tudi tu iščemo ustreznih rešitev in sodelovanja s podjetjem, ki se zanima za souporabo tega stroja.

BOJAN SEVER

direktor komercialnega sektorja
v Žitu

Gospodarski ukrep nas ni bistveno presenetil. Do 18. julija lani smo imeli kalkulatивно določene cene. Tako smo imeli določene najvišje stroške za predelavo pšenice (kk, 60 din za kg) in najvišje odrejene marže pri prodaji na debelo za žita in mlevske izdelke. Vsa leta po vojni obstaja poseben režim formiranja cen tako za žita in mlevske izdelke kot za testenine, kruh in pecivo. Po juliju, ko so prišle v veljavo nove cene žita, je sekretariat za trgovino in turizem določil tudi novo maržo v prometu z žiti, ceno kruha oz. stroške peke pa pristojna občinska skupščina. Naš predlog cen za beli kruh ni bil odobren. To spravlja pekarstvo v finančne težave, istočasno pa povzroča majhna razlika med ceno črnega in belega kruha prekomerno potrošnjo belega.

Posebno težavo predstavljajo tudi neekonomski cene za razne vrste testenin. Zadnje cene testenin so nam bile odobrene pred 2 letoma. Od tedaj pa so bistveno narasli režijski stroški in je obrat testenin v lanskem letu izkazal 43.000.000 dinarjev izgube. V letošnjem letu so predvideni podobni negativni rezultati, kajti prodajne cene še vedno niso urejene.

**MOSČANSKA
SKUPNOST**

Moščanska skupnost, glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana Moste-Polje, izhaja enkrat mesečno v 4.000 izvodih. Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan in odgovorni urednik Mihael Sturm, tehnični urednik Milan Pritekelj. Rokopise in sli-ke pošiljajte na naslov: Uredniški odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje, Moščanska skupnost 600-14-608-211. Celoletna naročnina 240 dinarjev, polletna 120 dinarjev (plačljivo na pre.) posamezne številke 20 dinarjev. Tisk CZP Kočevski tisk, Kočevje

Občani pri delu in doma

REPORTAŽNEGA ZAPISA OBČANI PRI DELU IN DOMA SPRVA NISMO NAME-RAVALI UVESTI KOT STALNO RUBRIKO. ŠTIRJE RAZGOVORI V PREJŠNJI ŠTEVILKI PA SO NAS PRIVLEDLI DO VEČ MISLI, IZMENJAVE MNENJ, DO IDEJE — IN SLEDIL JE SKLEP, DA POD TEM NASLOVOM V VSAKI NAŠI ŠTEVILKI PRIOBČIMO RAZGOVOR Z NEKAJ OBČANI. GOVORILNAJ BI O SVOJEM DELU, O DOMU, O TEŽAVAH, SE NAVDUŠEVALI ALI KRITIZIRALI. RAZGOVORI NAJ BI BILI VSEBINSKO BOGATI, VSAKA IZREČENA MISEL

PA BI MORALA IMETI SOK RESNICE, PA ČEPRAV BI BIL VČASIH TUDI KISEL.

PO KAKŠNEM NAČELU BOMO IZBIRALI OBČANE, KI BODO NASTOPALI V NAŠI NOVI RUBRIKI? POSEBNEGA NAČRTA IN »VOZNEGA REDA« NE BO. UREDNIŠTVO BO IZBRALO TISTE OBČANE, NA KATERE BO NALETELO VEČ ALI MANJ PO NAKLJUČJU, PA SE BO IZKAZALO, DA JE RAZGOVOR Z NJIMI ZANIMIV IN VREDEN OBJAVE.

UPAMO, DA BOMO IMELI PRI IZBORU SREČNO ROKO PA DA BODO OBČANI PRIPRAVLJENI SODELOVATI!

ko za model služi le izrabljen, pokvarjen element kakega starega stroja.

S kakšnimi problemi se srečujete v tovarni in privatno?

— Organizacija dela ni urejena tako kot bi morala biti. Marsikdaj naletim pri svojem delu na težave, ki pa so bolj tehničnega značaja. Tega ne bi razlagal, ker bi za to bilo potrebno preveč časa. Seveda pa se pojavlja standardni problem — odnosi in nasprotja med starimi in mladimi. Privatnih težav skorajda nimam, ker stanujem pri starših, delovno mesto imam relativno blizu in — nisem še poročen.

Kako se zabavate? Se morda ukvarjate s kakšnim športom?

— Odkar sem prišel od vojakov, se s športom ne ukvarjam več. Tudi zabavam se bolj malo, ker ne utegnem: sem namreč sekretar mladinske organizacije in član centralnega DS. Poleg tega moram marsikdaj delati po 12 ur, kadar pa je nujno popravilo, delam tudi ob nedeljah. Sploh je moja zabava bolj »delovnega« značaja.

Vaši načrti?

— Nič visokoletečega. Rad bi odšel na kak tečaj, da bi se še bolj izpopolnil za delo na svojem delovnem mestu.

Ivanko Debeljak smo poiskali na njenem domu, kajti tam je hkrati »v službi«.

Kako dolgo ste gospodinja?

— Približno dve leti sem že upokojena in ves ta čas gospodinjim svoji družini.

Stanujete v vrstnih hišicah in ste se verjetno priselili na Kodeljevo — od kod ste prišli in — morebitne primerjave?

— Prej smo stanovali v Šiški. Kodeljevo mi je všeč, vendar mislim, da precej zaostaja za Šiško ali Bežigradom. Tudi Moste.

Delate morda v kaki družbenopolitični organizaciji?

— Pravzaprav moram odgovoriti v preteklem času. Delala sem pri ZPM in v nekaterih dru-

pri tako močni industriji, kot jo imamo, malo bolje poskrbeti za proste ure prebivalstva.

Boste sodelovali na natečaju za novo ime Moščanske skupnosti?

— Opazila sem vabilo na sodelovanje. Popolnoma se strinjam s tem, da se glasilo preimenuje, ker ta naslov res ne ustreza več. Na natečaju pa ne bom sodelovala. Upam, da boste izbrali lepo, učinkovito in primerno ime.

Kaj pa delate v prostem času?

— Berem knjige, poslušam televizijo in radio. Televizija mi vzame skoraj preveč časa, vendar mi v neki meri nadomešča ostale kulturne dobrine in v gledališče in kinematografe zato redkeje zaidem.

dinca in ali je tak resnična podoba naše mladine?

— Omejil bi se le na profil delavske mladine, ker jo bolj poznam. Zdi se mi, da povprečen mladinec ni tak, kakršen bi moral biti. Vzrokov za to je precej, res pa je tudi, da vsega nismo krivi sami. Največji problem je denar — mladine v 8 urah ne zasluži dovolj, da bi zadovoljeval vse svoje potrebe. Prične seveda več delati ali pa se »preda toku«, čeprav se mu tako zavleče njegov osebnostni razvoj — če sploh ne ostane na pol poti. Po drugi strani pa je tudi res, da se kljub vsemu le premalo zanimamo za probleme in naše jutrišnje naloge, da smo premalo zainteresirani za samoupravljanje, za proizvodnjo...

Kakšen poklic opravljate?

— Ključavničar sem, delam pa v remontni delavnici. Moje delo je zelo težko in zahtevno. Posebno težko je brez načrta izdelovati nove strojne dele,

Predsednika mladinskega aktiva v Saturnusu sem poprosil, naj mi predstavi kakega mladince. Samo ne takega, ki bi pripovedoval le o jazzu ali Sekularcu...

Zavila sva v remontno delavnico in se ustavila pred mladincem rdečkastih las in nekoliko pegastega obraza. To je Lado Sluga, ključavničar. »Ne vem, če si boste kaj pomagali z menoj, danes nisem preveč zgovoren,« mi je dejal. Zastavil sem mu prvo in najtežje vprašanje. Če tega splejeva, potem bo šlo lažje.

Kakšen je po vašem mnenju profil današnjega mla-

gih družbenih organizacijah. Zadnje čase nič več — nihče me ne povabi. Ne vem, ali imajo še sestanke ali ne.

Kaj bi napravili, da bi naš okoliš bolj napredoval?

— Precej. Poskrbeti bi morali za naše najmlajše — še vse preveč so prepuščeni sami sebi. Tudi športne objekte bi lahko bolj izkoristili. Kino Triglav bi moral imeti boljši program in lepše urejene prostore. Mislim, da potrebujemo dostojen gostinski obrat ali kavarno — sploh se mi zdi, da bi bilo treba

NAGRADNA KRIŽANKA — IZZREBANI NAGRAJENCI

Posebna komisija je pregledala rešitve prvomajske nagradne križanke in izžrebala 3 nagrajence:

1. nagrado (5.000 dinarjev) prejme Milan Pivec, Sp. Kašelj 22, p. Polje;
2. nagrado (3.000 dinarjev) Slavka Potočnik, Vevče 40, p. Polje in
3. nagrado (2.000 dinarjev) Janez Kordin, Ul. Jana Husa 3/IV, Kodeljevo.

Nagrajenci lahko dvignejo nagrade osebno v uredništvu Msk, Ob Ljubljani 42/II vsak torek ali petek od 7. do 14. ure.

Vsem izžrebancem iskreno čestita uredništvo!

Vodoravno:

1. in 131. VSEM BRALCEM, OBČANOM ZELI BREZSKRBNE PRVOMAJSKJE PRAZNIKE UREDNIŠTVO!;
27. starh; 28. cavtat; 29. Erazem; 30. arboin; 31. T. R.; 32. tank; 33. cement; — 5; 35. srna; 36. irh; 37. Pad; 38. niz; 39. Ana; 40. kateta; 41. paleta; 43. psi; 44. čar; 45. lan; 46. je; 47. koral; 48. malina; 49. dok; 50. vir; 51. Jakac; — a; 52. komite; 53. koline; 54. botanik; 56. meta; — a; 57. Romuni; 58. potica; 59. komolec; 60. patiša; 61. rezina; 62. Kapica; 63. dobiček; 64. Ninica; 65. F. 66. omaka; 67. gotika; 68. Laponec; 59. Moni-

- ka; 70. Ri; 71. mera; 72. vereja; 73. PEN; 74. vlk; 75. Litija; 76. neg; 77. ata; 78. melona; 79. kos; 80. pek; 81. kemija; 82. pega; 83. ne; 84. Korint; 85. Gotovac; 87. bodica; 88. Dover; — a; 89. Marica; 90. kolorit; 91. muzika; 92. koleno; 93. načega; 94. maniker; 95. batina; 96. moment; 97. h; 98. tona; 99. igrokaz; 100. belica; 101. višina; 103. Elida; 105. sol; 106. kor; 107. matica; 108. Milano; 109. Zr.; 110. raca; 111. sen; 112. por; 113. sinica; 114. Kosovo; 115. kan; 116. osa; 117. par; 118. čuk; 119. žara; — a; 120. sat; 121. Ra; 122. rolo; 123. IJ; 124. samuraj; 126. statve; 128. lenoba; 130. masiv.

TUDI LETOS OBČINSKA RAZSTAVA

Le dober mesec dni nas loči od občinskega praznika in občinske razstave. V zvezi z gospodarsko razstavo smo naprosili predsednika odbora Jožeta Borštnarja za informacijo glede priprav zanjo:

— Občinska gospodarska razstava bo imela letos še poseben pomen, saj praznujemo 20-letnico osvoboditve in 15-letnico samoupravljanja in bo v tem smislu tudi pripravljena. Odbor si prizadeva, da bi na razstavi prikazali prehojeno pot celotnega občinskega gospodarstva in razvoja samouprave.

Posamezna podjetja bodo zato poleg eksponatov prikazala dosežke s področja delavskega samoupravljanja, standarda ipd. Razstava pa ne bo zajela samo gospodarskega področja, ampak tudi napore in dosežke v šolstvu, socialnem varstvu, športu, kulturi idr.

Iz dosedanjih podatkov lahko sklepamo, da bo na razstavi zastopanih več podjetij kot v prejšnjih letih, nekaj celo iz drugih občin, čeprav le taka, ki delajo z našimi v kooperaciji.

Razstava bo letos v osnovni šoli Ketteja in Murna na Kodeljevem, zabaviščni prostor pa na bližnjem košarkaškem igrišču v Kodeljevem parku.

Otvoritev razstave bo pred dnevom borca 3. julija 1965, zaključek pa na predvečer občinskega praznika 11. julija 1965.

Na sliki: Z lanske razstave!

MOŠČANSKA SKUPNOST

kronika

GASILCI SO ZBOROVALI

V tovarni Izolirka je bil pred kratkim redni letni občni zbor prostovoljnega industrijskega gasilskega društva. V razpravi so člani PIGD povedali, da marsikateri delavec v tovarni ne zna uporabljati gasilskih aparatov. Predlagali so, naj bi zato organizirali obsežen seminar. Prav tako pa predlagajo ureditev zanemarjenega gasilskega orodja, saj so v Izolirki možnosti požara zelo velike.

POVEČAN IZVOZ

PO AE Vestniku povzema mo, da bo izvoz v naši občini v letu 1965 zelo narasel. Industrija bo povečala izvoz za 16,7% v primerjavi z lanskim letom, kmetijstvo pa bo izvozilo po prvem predlogu za 5.965.250, po drugem pa za 6.241.000 dolarjev, kar predstavlja za 41% večji izvoz kot l. 1964. Kmetijstvo, v katerem je zastopan Agrokombinat-Emona, povečuje svoj izvoz predvsem na račun večje proizvodnje, več zaklane živine in višjih cen na zunanjem tržišču.

STANOVANJSKI PROBLEMI

ODS živilskega kombinata Žito je sklenil iz čistega dohodka, ustvarjenega v letu 1964, nameniti 19 milijonov dinarjev za nakup in kreditiranje gradnje hiš in stanovanj tistim zaposlenim, ki žive v neurejenih stanovanjskih razmerah. Ker je interesentov za kredite in stanovanja zelo veliko, bodo morali mnogi še počakati. Predložena resolucija v stanovanjskem gospodarstvu poudarja olajšave pri težnjah za gradnjo zasebnih hiš.

VOLITVE v združni svet in svet kooperantov KZ Polje

V nedeljo, 23. maja, so bile na 17 voliščih volitve polovice članov združnega sveta in sveta kooperantov, ki jim je po statutu KZ Polje potekel mandat. Volilno pravico so imeli zasebni kmetijski proizvajalci, ki so člani zadruga, oziroma kooperanti in njihovi družinski člani, ki se preživljajo s kmetijstvom, in delavci zadruga. Kmetje so volili v združni svet 10, v svet kooperantov 13 svojih zastopnikov, delavci pa so v združni svet izvolili 17, v svet kooperantov pa dva člana.

Volitve so zelo uspеле, saj se jih je od 969 upravičencev udeležilo kar 898 ali 93,2%, kar je več kot v lanskem letu. Prav tako je bila več kot polovica od

HVALEVREDNA POTEZA

V Kemični tovarni je DS ob zadnjem letnem obračunu sprejel sklep, da bodo pri izplačilu osebnih dohodkov upoštevali tudi upokojene s skromno vsoto 5.000 din na posameznika. Po nakazilu tega denarja so mnogi upokojene izrazili zadovoljstvo, in to predvsem zaradi spoznanja, da niso pozabili na njih.

RAZSTAVLJALI SO V KÖLN

Na vsakoletnem sejmu gospodinjstkih proizvodov v Kölnu je letos februarja razstavljal tudi Saturnus skupaj s tovarno emajlirane posode iz Celja. Saturnus se je predstavil kupcem z embalažo za široko potrošnjo, pladnji, reklamnimi plakati, varnostnim trikotnikom, kolesarskim žarometom ter kuhalnikom »Mojco«, ki je zbudila največ zanimanja. Priglasilo se je že 34 inozemskih kupcev iz Zah. Nemčije, Avstrije, Italije in drugih držav.

GIBANJE PREBIVALSTVA

Od 1. do 30. aprila 1965 se je priselilo na področje matičnega urada Moste 216 ljudi (105 moških in 111 žensk), odselilo pa se je 90 občanov (41 + 49). Živorojenih je bilo 37 otrok (13 + 24), umrli pa so 4 občani (3 + 1).

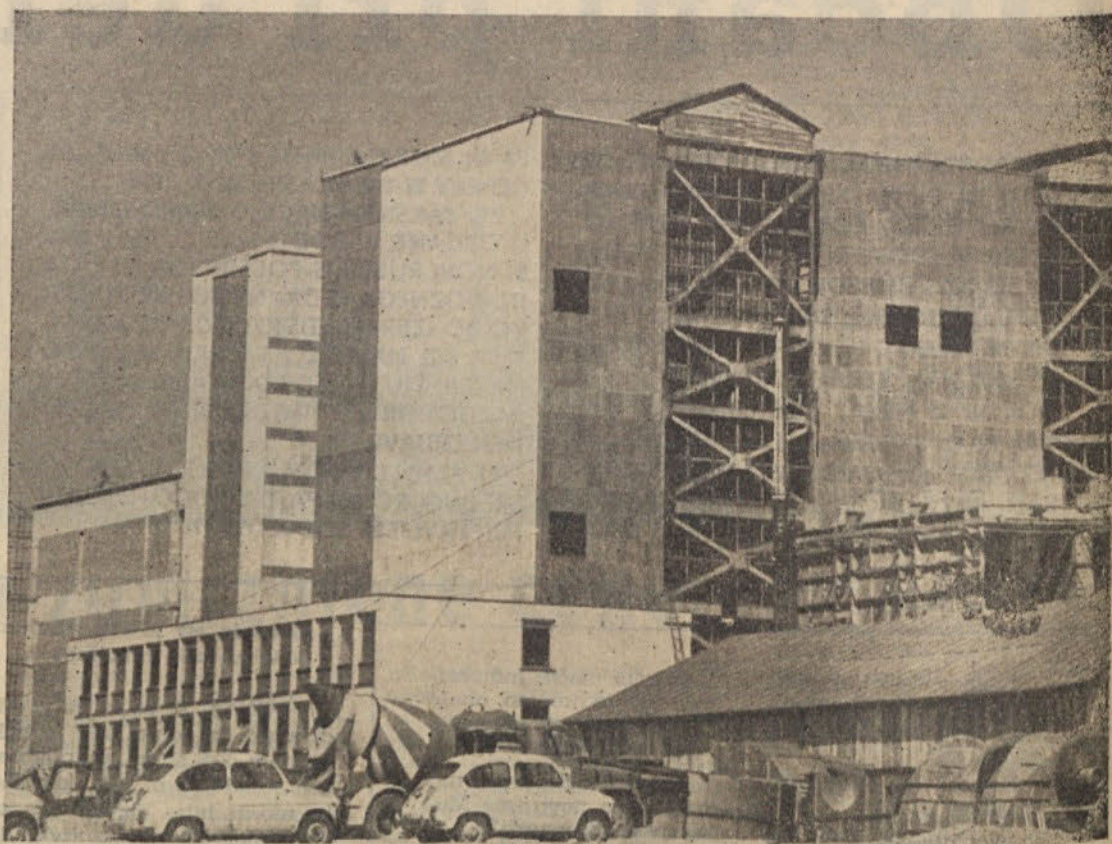
V območju matičnega urada Polje se je priselilo 80 ljudi (41 + 39), izselilo pa 71 (37 + 34). V tem območju se ni rodil noben otrok, umrlo pa je 7 občanov (2 + 5).

Na področju matičnega urada Dolsko se ni prijavil nihče, odjavil pa 1 občan (0 + 1). Živorojenih otrok ni bilo, umrl pa je 1 občan (0 + 1).

Število prebivalstva v občini na dan 1. maja 1965: Moste 22.445 (10.576 + 11.869), Polje 14.462 (6.968 + 7.494), Dolsko 1.380 (663 + 717) skupaj 39.287 (18.207 + 20.080).

71 manjkajočih upravičeno odsotna.

Tako v razgovorih na volitvah kakor na sestankih združnikov, kjer so postavljali kandidate, je bilo mnogo govora o kooperacijah in dolgoročnejših kreditih, ki bi morali biti na razpolago privatnim kmetijskim proizvajalcem, in o kmetijskih strojih in orodju. Manjši kmetijski obdelovalni stroji (ročni traktorji, motorne kosilnice ipd.) postajajo zaradi pomanjkanja delovne sile življenjska potreba in porok za dviganje kmetijske proizvodnje na zasebnih kmetijskih površinah. Vendar teh strojev ni mogoče dobiti, posebno še ker niti zadruga niti kmetje nimajo potrebnih deviznih sredstev.

Slika glavnega objekta ljubljanske toplarne se je v petih mesecih tega leta v marsičem spremenila, če je primerjamo s tisto, ki smo jo objavili decembra lani. Kljub precejšnjim težavam z dobavo materiala napredujejo gradb. in montažna dela dokaj hitro in računajo, da bo centralna toplarna v pogonu že v začetku leta 1966. Kot je znano, bo imel glavni energetski vir 64 MW instalirane moči, ki bo dajala 367 milijonov kwh na leto. Toplarna si močno prizadeva, da bi svojo mrežo cevovodov, prek katerih so že ogrevane večje stavbe v centru Ljubljane (npr. Metalka in RTV), čimbolj prilagodila potrebam vsega mesta. Trenutno je v gradnji magistralni vod od toplarne do termoelektrarne v Čufarjevi ulici, ki je dolg 2,8 km in bo v celoti veljal okrog milijardo dinarjev. Na ta osrednji vod bodo priključeni ocepni proti Šiški, Bežigradu in Viču. Ti bodo ogrevali važnejše gradbene komplekse. Zanimivo je, da je toplarna že velik del svojih toplotnih kapacitet prodala v druge občine (Šiška, Center, Bežigrad), medtem ko v Mostah še ni bilo večjih interesentov. Za letos predvidevajo, da bodo nove stavbe ob Kajuhovi cesti ogrevali s provizorično kotlarno. Poleg ogrevanja bo toplarna razpolagala z veliko množino pare, ki bo imela v Mostah dovolj industrijskih odjemalcev. V ta namen bo zgrajen poseben parovod. Na sliki: toplarna z južne strani.

Komunalni problemi v Dolskem

V »ustju« zasavske doline leži na izredno lepi točki Dolsko. Zemlja je bila do nedavna dobra; sedaj ni več tako, ker zemlja ni več edini in glavni vir dohodkov tukajšnjega prebivalstva. Prenekateri kmetovalec se je raje oprijel poklica, od katerega je hrbtnica manj upognjena, roke manj žuljave. Zaposlitve v Dolskem pravzaprav ni, saj razen Kmetijske zadruga in Agrokombinata ni nobenega podjetja ali večje delavnice. Zato se velika večina vaščanov vozi z vlakom ali avtobusom na delo v Ljubljano.

Kraj sicer ima pogoje za razvoj. Lepa lega, okoliški hribi, ribolov bi bile sicer privlačne točke za turiste, vendar o tem ne razmišljajo, ker so pred njimi še mnogo večji problemi, med njimi najresnejši, izredno slaba voda.

Ustanovljen je bil odbor za gradnjo vodovoda. Predsednik odbora je tov. Janež, ki zastopa interese pri vodovodni skupnosti v Mostah. Letos so si zagotovili iz občinskega proračuna okoli pol milijona dinarjev, kar bi bilo za začetek verjetno dovolj, kajti potrebno je pripraviti celotno dokumentacijo z zajetjem, ki bo po vsej verjetnosti poseben problem.

Vodovodni odbor je navezal stike tudi z bežigradsko vodovodno skupnostjo, ker je bil prvotni namen, da bi potegnili vodovod iz Kleč. Vendar ta varianta ne pride v poštev, ker v Klečah še nekaj časa ne bodo prišli do vodovoda, saj je še niso napeljali niti do Vidma, Beričevega in Dola. Zato so mislili na svoje zajetje. Odbor si je tudi to varianto ogledal, vendar bo potreben ogled strokovnjakov Zavoda za higiensko-tehnično zaščito. Voda je v Dolskem zelo slaba, posebno v nekaterih hišah (učiteljski blok). Kaj je temu krivo, je vprašanje, vendar so prebivalci prepričani, da ima tu »zaslugo« predvsem Agrokombinat, ker so odpadne vode iz hlevov napeljale v potok. Ta problem bo treba v najkrajšem času rešiti.

Tudi trgovina je eden večjih problemov. Volivci so že večkrat zahtevali pri trgovskem podjetju Mercator, da bi uvedli neprekinjen delovni čas zaradi zaposlenih, ki prihajajo domov šele ob 15. uri, ko trgovino zapro. Vendar je do sedaj ostalo le pri besedah. Tudi predstavnik trg. podjetja, ki je bil prisoten na enem izmed sestankov, ki je bil orga-

niziran v ta namen, ni dal nikakega konkretnega odgovora. Pač pa je obljubil, da bo v tednu dni uprava podjetja dala odgovor krajevni skupnosti, vendar je pretekel že mesec, odgovora pa ni.

Nadalje je problem urbane- stični načrt, saj je več kot deset prosilcev, ki bi takoj začeli z gradnjo, pa ne dobe gradbene dovoljenja — seveda, če ni izdelan načrt za zazidalni okoliš.

Stvari se bo treba lotiti s trdno voljo in posamezno, vsak problem zase, ne kampanjsko, kakor je v navadi — in uspehi ne bodo izostali!

Janež T.

Strokovne publikacije ZA TELESNOKULTURNE DELAVCE

Od prvega slovenskega Nauka o telovadbi, pri katerem je sodeloval tudi neumorni Fran Levstik, bo čez 2 leti minilo že stoletje. In vendar strokovna knjižnica za telesno kulturo in šport še zdaleč ni tako bogata, kot v prenekateri drugi stroki. Odkar pa imamo Slovenci visoko šolo za telesno kulturo, to vrzel strokovnjaki občutno izpolnjujejo. Med drugim je dokaj bogata tudi periodika in o tej želimo obvestiti naše bralce.

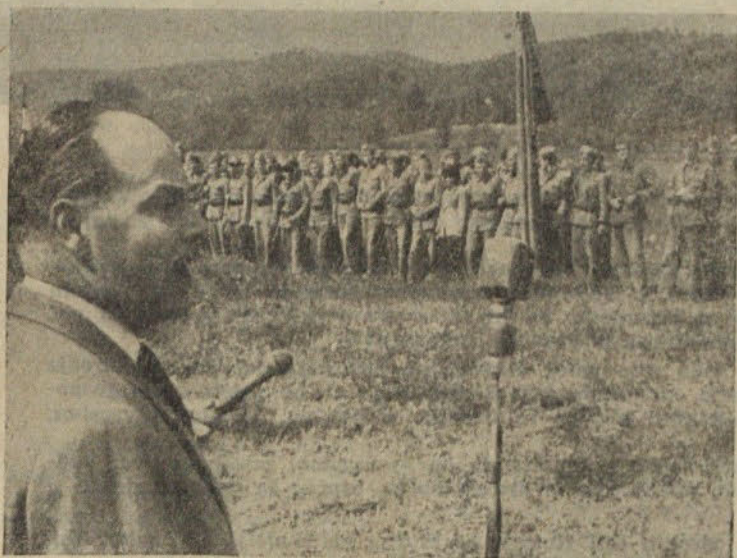
Ze 18. leto izhaja revija za strokovna vprašanja telesne vzgoje, tekmovalnega športa in športne rekreacije TELESNA KULTURA. Izdajata jo ZTKS in VŠTK.

Center za šolanje in strokovno izpopolnjevanje kadrov izdaja STROKOVNI BILTEN. Namenjen je le strokovnjakom za službeno uporabo, sistematično pa v njem obdelujejo avtorji posamezne šport-

ne discipline (nogomet, smučanje ipd.). V biltenu je sicer precej prevodov, dokazujejo pa prav ti, da želimo čimprej zvedeti tudi sodobne strokovne dosežke iz vsega športnega sveta.

Leta 1964 so začeli telesnokulturni delavci izdajati v MALI SPORTNI KNJIŽNICI strokovne prispevke o poznavanju človeka in družbe pa o vseh vrstah športa in telesne kulture. Doselej sta izšli dve knjižici: Drago Ulaga, Športni režim življenja; J. Azman, J. Gorišek, L. Gorjanc, A. Rogelj, D. Ulaga: Smučarski skoki. Ob lanski slovesni otvoritvi nove zgradbe na Kode-ljevem pa je izdala Visoka šola za telesno kulturo poseben ZBORNIK, ki pa ima obetajočo številko 1.

Travnati tereni igrišč, šolske klopi in kabineti v Gortanovi ulici živijo torej v polnem naletu bogato življenja. AM

Ob zaključku pohoda strojnikov ljubljanske univerze jim je 9. maja v Zadvoru spregovoril dr. Marjan Brečelj. Prejšnjega dne so imeli strojniki v združnem domu prireditve, na kateri je sodelovalo tudi DPD Svoboda Zadvor.

Bolnik v hiši - zdravniški obisk na domu

ZDRAVSTVO IN MI

Marija Hribar

kovi sobi ne manjkajo umivalnik, vrč z vodo, milo in brisača. To marsikdaj pozabimo celo ob obisku zdravnika na bolnikovem domu.

Paziti moramo, da bolnika ne vznemirjajo kričanje in ropot otrok, pogosti obiski sorodnikov in znancev. Tudi jok in tarnanje ob bolnikovi postelji lahko bolezensko stanje poslabša.

Bolnikova postelja mora biti udobna, dobro postilana in vedno čista. Posteljo postiljamo vsak dan, običajno zjutraj; zvečer jo zopet popravimo, da bo bolnik udobneje spal.

Umazano posteljnino in bolnikovo osebno perilo ne puščajmo v bolniški sobi; prav tako ne ostankov jedi in nočno posodo.

Bolnikovo osebno perilo naj bo dovolj veliko, da ga nikjer ne veže, ne sme imeti gub, biti mora iz primernega blaga glede na letni čas (flanela - platno). Za težkega, negibljivega bolnika nabavimo bolniške srajce, ki se zavežejo zadaj, podobne dojenčkovim srajčkam. Z oblačenjem navadne srajce težkega bolnika še bolj zmučimo, prav tako pa tudi sebe, zlasti če tega dela nismo navajeni.

Pri negi bolnika je posebno važna čistoča kože - bolnik mora biti umit vsak dan, po potrebi tudi večkrat. Še posebno je umivanje važno pri težkem, negibljivem bolniku, ker z umivanjem ne samo odstranjujemo umazanijo, temveč tudi pospešujemo krvni obtok in s tem preprečujemo ozdravljive rane - preležanine. Za preprečevanje preležanin je posebno važno, da bolnik ni v mokrem, da na rjuhi ni nobenih gub, da ob hranjenju ne padajo pod bol-

nika ostanki hrane, drobtine itn. Poleg tega je za preprečevanje preležanin še posebno razbremenitev tistih delov telesa, kjer se preležanine najrajši pojavijo. Razbremenjujejo jih s tem, da bolniku večkrat dnevno menjamo položaj v postelji, ga obračamo. Uporabljajmo tudi zračne blazine, ki pa morajo biti vedno oblečene v prevleko ali položene pod rjuho. Zapomnimo pa si, da preležanine ni bolezen, temveč le slabo ogledalo za osebo, ki bolnika neguje.

Pri bolniku je zelo važno tudi čiščenje zob in ustne votline. Ne pozabimo tudi na dnevno nego las!

Razen udobnega okolja in osebne higijene spada k negi bolnika tudi skrb za razvedrilo. Pri tem se oziramo na bolnikovo zanimanje in bolezensko stanje. Če bolezensko stanje dopušča, bomo bolnika zaposlili z branjem, posredovali mu bomo dnevne novice ipd. Seveda bomo vse razburljivo izpustili. Če je bolan otrok, mu damo za zabavo razne igrače, slikanice, svinčnik, papir, pač predmete glede na otrokovo starost in zanimanje.

Ne pozabimo dati v bolnikovo sobo vazo s cveticami, ki so namenjene samo njemu. Preveč cvetja ali cvetje z omčnim vonjem ne spada v bolnikovo sobo. Naš bolnik nam bo za vsako pozornost hvaležen in se bo udobno počutil, to je pa prvi pogoj za hitrejšo ozdravljenjo.

Oseba, ki bolnika neguje, mora skrbeti tudi za njegovo pravilno prehrano. Če je potrebna dieta, se moramo strogo držati zdravniških navodil. Obroki hrane naj ne bodo prepogosti in preobilni, ker to že samo po sebi jemlje tek. Raje dajmo hrano na krožnik dvakrat, če bo bolnik še želel jesti. Kadar bolnik nima predpisane diete, mu dajemo običajno mešano hrano z dodatkom sadnih sokov, ki bolnika posvežijo in mu zbujejo tek. Bolniku ne dajemo težko pre-

bavljivih jedi (fižol, mastne jedi, zlasti ne svinjsko meso).

Omenimo naj še dajanje zdravil! Pri tem se moramo strogo držati zdravniških navodil glede časa in količine. Ne dajajmo bolniku starih zdravil, ki so nam ostala od prejšnjih obolenj ali celo od drugih družinskih članov!

Poleg vsega navedenega mora oseba, ki bolnika neguje, znati tudi natančno opazovati vse spremembe, ki se lahko pojavijo pri bolniku. Naučiti se mora natančno meriti telesno temperaturo, paziti na utrip žile, na dihanje, na barvo kože, ali je bolnik bled v obraz, ali je modrikast, rdeč, ali ima po telesu izpuščaj. Pogledati mora vsako spremembo v blatu in urinu, ugotavljati, če je bolnik bruhal, kakšen je bil izmeček, ali ima bolnik krče oziroma bolečine in kje so te bolečine. Vse te spremembe se mora naučiti opazovati, jih pravočasno ugotoviti in pravilno posredovati zdravniku oziroma dežurni sestri, da se ne bodo dogajale razne nepravilnosti in nesporednosti ob naraščanju zdravniškega na bolnikov dom. Iz pravilnega opisa bolezenskih sprememb si bo zdravnik ustvaril približno sliko bolnikovega stanja in si razvrstil obiske po nujnosti. V nasprotnem primeru pa težki bolniki čakajo na obisk zdravnika tudi več ur, medtem ko se zadržuje zdravnik pri bolniku, kjer pomoč morda ni tako nujna. Ob naraščanju zdravniškega na dom slišimo največkrat, da ima bolnik temperaturo. To je vsekakor premalo, ker temperatura ni bolezen, temveč le simptom nekega obolenja. Temperatura je pri ošpicah in še nekaterih drugih boleznih lahko zelo visoka, pa bolnik kljub temu lažje brez škode počaka kot nekdo z oslabilim srcem pri srednje visoki temperaturi, zlasti če je bolnik starejši. Torej ne pretiravajmo, ker s tem lahko več škodujemo!

Če bomo upoštevali vse te nasvete glede bolezenskih sprememb pri bolniku, ne bomo čakali noči, ko ostane en sam zdravnik za celo območje občine. Zdravnika bomo naročili podnevi, ko je tudi več možnosti. Nočna dežurna služba je samo za nujne primere.

V dežurni službi smo večkrat v težkem položaju, zlasti če je naročeno večje število obiskov, zdravnik pa je že odšel na obisk v oddaljeni predel občine, kjer mora ponekod nadaljevati pot tudi peš in tako izgublja dragoceni čas.

Pri vseh težavah in odgovornostih dežurne službe pa slišimo vse mogoče in nemogoče očitke, ko pa pride zdravnik, večkrat lahko ugotovi, da stanje bolnika le ni tako hudo, kot je bilo slišati po telefonu.

Zdravstvene delavce ne vežejo samo ure dela v ambulantah in na bolnikovem domu. Svoje delo morajo opravljati po načelih sodobne medicinske znanosti in se za to strokovno izpopoljevati. Delati morajo na področju zdravstvene prosvete in vzgoje ter se vključevati v delo drugih organizacij, ki imajo v svojem programu skrb za človeka.

Želja vseh zdravstvenih delavcev je, da zdravniške pomoči potrebnim v vseh njihovih utemeljenih željah in potrebah ustrezajo in pomagajo. Zato pa z delom in navseti na razpolago v ambulantah, dispanzerjih in na bolnikovem domu. Istočasno pa hvaležno sprejemajo vsak dober nasvet in pripombo za izboljšanje odnosov med zdravniškovo službo in uporabniki zdravniških uslug.

S sodelovanjem in obojestranskim usklajevanjem dolžnosti in pravic se bodo zmanjšale nepravilnosti in nesporednosti, manj bo neutemeljenih krivitic in verjetno tudi manj stroškov iz sklada za zdravstveno zavarovanje; ostalo bo več denarja za preventivo, kar naj bi bil poleg zdravljenja naš skupni cilj.

PO POTEH partizanskih kurirjev

Tudi letos, ko naši narodi proslavljajo 20. obletnico osvoboditve domovine, so se preživeli partizanski kurirji udeležili tradicionalnega pohoda Po poteh partizanske Ljubljane.

Patrole partizanskih kurirjev s Stajerske, Gorenjske, Primorske in Notranjske so že 8. maja v zgodnjih jutranjih urah krenile na pot. Točno ob 8. uri zjutraj so se kurirji

zbrali v Ljubljani, kjer se je pohodu pridružila skupina partizanskih kurirjev iz občine Moste-Polje, nato pa so krenili dalje v partizansko Belo krajino, ki je dala NOV nepojmljive žrtve za človeka in za osvoboditev naše domovine.

Že na poti smo naleteli na gostoljubnost vaščanov, ki je še vedno taka kot takrat, ko so brigadam, ki so osvobajale dolnjske kraje, dali prav vse,

kar jim je nudila skopa zemlja.

Pri Ivančni gorici smo se poslovili od nove magistrale. Pot nas je vodila proti vasi Krki, kjer nas je ob desni spremiljala istoimenska reka. Nekdanji partizanski borci so se ob pogledu na mrzlo in deročo Krko zresnili, nehote so se spomnili, koliko borcev je dalo življenje ob tej mrzli reki. A že sta za nami Žužemberk in Dvor. V Soteski smo prekoračili reko prek mosta in že smo v Podturnu. Pot nas je vodila po ozki dolini skozi Poljane v Občice, kjer smo se ustavili pred veliko hišo, kjer sta bila med NOV komanda relesnih stanic Slovenije in kurirska postaja TV 15. Od te postaje so vodile kurirske zveze prek Notranjske na Primorsko in Gorenjsko, čez Krko in Savo na Stajersko in Koroško pa prek Bele krajine na Hrvaško.

Iz vseh teh krajev so se kurirji zopet zbirali na kraju, kjer so v NOV vsak dan, podnevi in ponoči, kljub dežju, snegu in mrazu, prek rek, cest in železniških prog, mimo sovražnih postojank, bunkerjev in minskih polj prenašali strogo zaupno pošto, literaturo in drugo do končne osvoboditve naše domovine.

Pred hišo, kjer je bila kurirska postaja, so bili zbrani vaščani in pionirji osnovne šole v Poljanah. Z velikim navdušenjem so pozdravili prihod partizanskih kurirjev. Kurirje, pionirje, številne predstavnike družbenih organizacij in domačine je pozdravil prvi ko-

misar komande relesnih stanic Slovenije Ludvik Kukavica, ki je obenem opisal nastanek, razvoj in vlogo kurirskih zvez med NOV in dal veliko priznanje tamkajšnjim prebivalcem, ki so od prvega dne pa do končne osvoboditve naše domovine aktivno sodelovali v NOV. Po končanem govoru je prvi komisar komandir Tone Može odkril na hiši, kjer je bila v letih 1943 do 1945 kurirska postaja TV 15, spominsko obeležje, simbol kurirja, hitrečega s sporočilom - delo znanega partizanskega akademskega kiparja Staneta Kržiča Spominsko obeležje je prevzel v vanstvo v imenu terenske organizacije ZB stari partizan Lovre Murn.

Za kulturni program so poskrbeli pionirji osnovne šole Poljane, ki so ob tej priliki tudi dali ime svojem odredu: od danes naprej se imenuje njihov odred Pionirski odred TV 15. Ob koncu slavlja so pionirji osnovne šole Crmošnjice prevzeli kurirsko torbo od pionirjev osnovne šole Poljane ter jo odnesli proti Beli krajini. Pred odhodom je pionirka prebrala pozdravno čestitko Maršalu Titu za njegov rojstni dan.

Iz Občic so partizanski kurirji krenili mimo Starih žag, kjer so bile partizanske delavnice in znana orožarna (v njej so partizani izumili in izdelali partop), in prišli v partizansko Belo krajino. Ko so vkorakali v Semič, so najprej pred spomenik padlih borec položili lovorjev venec. Tudi

tu so jih pričakali vaščani in jih navdušeno pozdravili. V imenu tamkajšnje organizacije ZB je vse udeležence pohoda pozdravil Franc Košir. Nato so sledile recitacije, zaključil pa je sprejem pevski zbor, ki je zapel nekaj partizanskih pesmi.

Zvečer so se stari partizani zbrali v kulturni dvorani in skupaj z vaščani pozno v noč obujali spomine na partizanske čase. Naslednjega dne so se stari borci težko poslovili od vaščanov in obljubili so jim morali, da jih bodo še obiskali.

Partizanski kurirji so se po stari kurirski poti vračali proti Ljubljani. Ko pa so prikorakali na Trg revolucije, jih je navdušeno sprejela velika množica Ljubljancev. S tem so tudi zaključili partizanski pohod in tradicionalno proslavili 20. obletnico osvoboditve naše domovine. Pionirjem, ki so prevzeli naslov po eni izmed kurirskih postaj v Sloveniji, so skušali pokazati, kako težak je bil boj našega naroda proti okupatorju. Zato moramo še nadalje čuvati partizanske tradicije. Stari partizanski borci pa so na tem pohodu obljubili, da bodo še nadalje prenašali partizanske tradicije na mlade rodove, obiskovali partizanske kraje in se drugo leto zopet udeležili partizanskega pohoda Po poteh partizanske Ljubljane. Prihodnje leto bodo obiskali partizanske kraje na Gorenjskem.

Maks Bugar,
Partizanska 41

Skupina partizanskih kurirjev iz občine, ki so sodelovali na pohodu Po poteh partizanske Ljubljane

OD BARJA DO SVOBODE S PRVO PREKMORSKO

Skuzi čas

Ko letos praznujemo 20-letnico osvoboditve, je prav, da se spomnimo tudi prve in druge Prekmorske brigade, in to zato, ker sta bili prvi in tako začetek organiziranja vseh prekmorskih brigad na osvobojenem ozemlju sosednje Italije z bazo v mestu Bari.

Ob kapitulaciji Italije je bilo osvobojenih večina dalmatinskih otokov, na katerih je bilo takrat več osvobodilnih enot, sestavljenih iz domačinov. Tem brigadam sta se meseca novembra in prve dni decembra 1. 1943 pridružili še prva in druga Prekmorska brigada, ki so ju sestavljali predvsem zavedni primorski Slovenci, interniranci in zaporniki iz Slovenije, Istre, Črne gore in Dalmacije. Ti brigadi sta štelj okoli 2.500 borcev, večinoma mladih, starih do 20 let, ki so bili pod Italijo nasilno mobilizirani in so sestavljali delavske bataljone (battaglioni operativi). Zbirna baza teh dveh brigad je bila v naselju Carbonari v bližini Baria.

Tu naj povem, da so nekaj časa stražili okoli te zbirne baze četniki, ki so v njej imeli eno barako in so jih še vedno podpirali Angleži. Četniki so tudi snubili v svoje vrste mlade slovenske fante in jim za vstop v njihove vrste vsakomur obljubljali 50.000 lir. Četniki s tako podkupnino ne samo da niso dosegli svojega namena, marveč so jih še bolj zasovražili in so kmalu tudi Angleži uvideli, da je prava jugoslovanska vojska le Titova vojska in so pričeli resneje misliti in nuditi pomoč pri organiziranju Prekmorskih brigad. Naše vodstvo je takrat tudi doseglo, da so vodstvo in stražo baze prevzeli naši organizatorji.

Obe Prekmorski brigadi sta bili sestavljeni iz 7 bataljonov. Štirje bataljoni so sestavljali 2. brigado, ki se je izkrcala na otokih Brač, Hvar in Šolta, ostali 3 bataljoni, ki so sestavljali prvo Prekmorsko brigado,

pa so se izkrcali, kot se še spominjam, 2. decembra 1943 na otoku Korčula. Prva brigada je štela 1.000 borcev. Oboroženi so bili večinoma z italijanskim orožjem, ki ga je sovražnik pustil ob kapitulaciji. Med to oborožitvijo je bilo tudi nekaj pušk francoskega izvora in prav smešno je bilo videti borca, ko mu je puškino kopito segalo do pete.

Takoj po izkrcanju smo stali pred vprašanjem, kako naučiti borce rokovati z orožjem, kajti večina nas je bilo takšnih, ki smo dotlej videli orožje le od daleč. Te skrbi so nas kmalu rešili starejši borci in borci dalmatinskih brigad, ki so že bile na otoku in imele precejšnje izkušnje iz bojev v rokovanju z orožjem. Ko je bila naša brigada organizirana po bataljoni, četah in vodih, smo bili razmeščeni po položajih ob obali otoka. Pretila je namreč nevarnost izkrcanja Nemcev, ki so bili na sosednjem otoku Pelješcu, od koder so nas vsakodnevno napadali in obstreljevali. Vsakodnevno so nas napadali in obstreljevali tudi iz zraka, tako da smo dneve preživljali večinoma med nasadi oljk. Kljub vsakodnevnim napadom in obstreljevanju se je naša brigada politično in vojaško vzgajala, kajti vedeli smo, da nas čakajo še težki boji in preizkušnje.

Dne 23. ali 24. decembra 1943 v jutranjih urah smo iz položaja videli večje število jadrnic in čolnov, ki so hiteli proti otoku Hvaru. Takrat še nismo slutili, da nam preti nevarnost. Nekaj pred poldnevom nas je ekonom čete, ki je odšel v mesto Blato po hrano, obvestil, da so večji del otoka že zasedli Nemci in da se nam približujejo. Zakaj niso bile obveščene vse naše enote na položajih o izkrcanju Nemcev, mi ni znano in bi bilo prav, da bi o tem kdo več napisal. Tu moram poudariti, da je pri reševanju naših enot odigrala pomembno vlogo mornarica, ki je s svojimi malimi trgovskimi ladjami stalno krožila ob obali in reševala begajoče in preživele borce, med katerimi sem bil tudi sam s celotno posadko. Tu je Prva prekmorska brigada imela hude izgube, saj je na otoku ostalo čez 300 borcev, ki so tu pustili svoja mlada življenja.

Pred odhodom z otoka smo uničili večino težkega orožja in tako onemogočili sovražniku, da bi se okoristil z njim.

Ko smo se preživele ponovno zbrali in se reorganizirali na otoku Hvaru, so nas ladje angleške mornarice prepeljale na Vis. Toda tudi tu nismo bili dolgo, kajti takrat še ni bilo sklenjeno, ali bomo Vis branili ali ne. Ker so nekateri menili, da se bodo hoteli Nemci polastiti tudi ostalih otokov in da bi se naše eno-

te znašle v nevzdržnem položaju, si je štab 8. korpusa, ki je bil tedaj na kopnem, prizadeval, da bi Prvo in Drugo prekmorsko brigado prepeljali na kopno. Opravičilo za odhod na kopno je bilo tudi to, da bi izpolnili elitne proletarske brigade, ki so imele v 5. in 6. sovražnikovi ofenzivi občutne izgube.

Tako je devet ladij naše mornarice v spremstvu patrolnih čolnov »Partizanska zvezda« in »Kornat« prepeljalo prve dni meseca januarja leta 1944 mimo Dugega otoka

na obalo pri Biogradu na moru vse borce 1. in 2. prekmorske brigade.

Od obale smo nadaljevali pot, prebijajoč se skozi sovražnikove postojanke, do Drvarja, ki je bil takrat v rokah partizanov. Tu je bil tudi konec skupnih potj in bojov 1. in 2. prekmorske brigade, kajti tu sta bili razformirani. Polovico nas je bilo dodeljenih v 3. krajiško brigado in 13. proletarsko brigado »Rade Končar«, ostala polovica pa je bila porazdeljena po drugih enotah.

Če danes ugotovljamo, da je preživelo NOV le nekaj desetih borcev prve in druge prekmorske brigade, opravičeno trdimo, da so dale precejšnji delež za osvoboditev.

Ob tej priliki naj obvestim vse preživele borce teh dveh in ostalih prekmorskih brigad, da bo 4. julija letos v Ilirski Bistrici skupna proslava vseh prekmorcev in je prav, da se tega slavja udeležimo vsi in s tem manifestiramo delež, ki smo ga prispevali v skupnem boju za osvoboditev.

Anto Gustinčič

Spomnili smo se bojov II. grupe odredov na Jančah

Zmaga II. grupe odredov nad nemškim okupatorjem pred 23 leti na Jančah je svetlo zabeležena v naši zgodovini. V nedeljo, 23. maja, je bil tam odkrit spomenik z množično udeležbo preživelih borcev II. grupe odredov, članov družbeno političnih organizacij, mladine in pionirjev. Slovesnosti so se udeležili tudi člani zveznega izvršnega sveta Sergej Kraigher, član izvršnega komiteja CK ZK Slovenije Mitja Ribičič, predsednik občine Moste-Polje Vlado Črne in mnogi drugi predstavniki javnega življenja pri nas. — Na sliki: uvodne besede je spregovoril Miha Berčič.

Tedanji borec II. grupe odredov 2. štajerskega bataljona Lado Mazovec pripoveduje o

boju maja 1942 pri Tujem grmu v neposredni bližini Janč.

Naš bataljon je imel cilj priti na Moravsko. Bil je v stal-

ni pripravljenosti. Tedaj je zavzel položaje prav pri Tujem grmu. Naša oborožitev je bila odlična: v bataljonu smo imeli 12 do 15 mitraljezov, sam bataljon je štel 80 do 100 ljudi. Moj brat Risto Mazovec, komandant bataljona, je izbral odličen položaj. Nemška predhodnica 30 vojakov pa se je pomikala naravnost proti našim položajem. Njihov pove-ljujoči oficir se je približal našim položajem na 5 metrov. V tistem trenutku pa se je vnel boj in popolnoma smo uničili nemško predhodnico. Med spopadom je moj brat Risto skočil iz zaklona in ujel nemškega oficirja s torbo, v kateri so bili strateški načrti. Bataljonu je tako prišla v roke prepotrebna dokumentacija o tedaj še neizvršenih operativnih načrtih nemške soldateske. Partizanski štab je sedaj laže ukrepal, saj je vedel, kje so glavne sile nemškega napada. Pritisk glavnine Nemcev na naše položaje ob uničenju predhodnici je postal sila močan predvsem zato, da partiza-

ni ne bi prišli do opreme in materiala. Tako je ob nadaljnjem razvijanju boja prišlo do 10 ostrih jurišev na naše položaje. Koncentrirani ogenj naših puškomitraljezov pa je vse te napade ostro zavrnil. Čim dlje je potekal boj, tem več je bilo ubitih Nemcev pred našimi položaji. V pomoč nemški pešadiji je pomoglo tudi oklopno vozilo, ki pa je bilo kmalu pregnano s probojnimi zrnji. Nemci so pričeli uporabljati tudi minomete z zažigalnimi bombami. Boji so trajali 2 dni. Nemška vojaška poročila so govorila, da je bilo ubitih in ranjenih okoli 200 vojakov. Na naši strani pa je padlo okoli 20 borcev, okoli 30 pa jih je bilo ranjenih. Spomin, katerega sem obudil, mi je drag, saj sem se prav z zadovoljstvom podal v nedeljo 25. 5. na Janč, kjer je bil odkrit spomenik tovarišem, padlim v boju z okupatorjem. S preživlimi tovariši borci pa bom ta dan preživel ob spominih na te dogodke.

Skuzi čas

Občani pišejo...

RESOLUCIJA

Dne 24. maja 1965 sta se na skupni seji sestala KO SZDL in KO ZB Kodeljevo (občine Ljubljana Moste-Polje) in obravnavala obnovitev napisa na temeljnem kamnu cerkve na Kodeljevem. Pri tem sta ugotovila, da je bilo med drugim obnovljeno tudi ime bivšega ljubljanske škofije dr. Gregorija Rožmana. Ni potrebno posebej poudariti, da je vsem udeležencem sestanka in širši javnosti dobro znana mračnjaška vloga imenovanega škofa v polpretekli zgodovini slovenskega naroda, ko se je v najhujših pogojih bojeval za svoj obstoj in svobodo.

Po kratki, a odločni razpravi sta oba odbora soglasno sklenila, da ne smemo dovoljevati obnavljanje spomina na človeka, ki je s svojo vlogo v službi okupatorja v težkih dneh naše zgodovine neposredno prizadajal našemu narodu nepopravljive posledice bratomorne vojne. Zato predlagata oba odbora, naj slovenska javnost zve za ta primer o obliki tega pisma: **"NISMO IN NE MOREMO POZABITI!"**

Pred tedni je bila ob cerkvi na Kodeljevem obnovljena spominska plošča, ki govori, da je temeljni kamen za cerkev položil škof dr. Gregorij Rožman. Plošča je bila zapuščena in neurejena vseh 20 let, celo med vojno je ni nihče obnovil. Prebivalci Kodeljevega so menili, da je tako prav, saj je na njej napisano ime človeka, za katerega vsi vemo, kakšen je bil in koliko je prizadejal hudega našemu narodu, saj je bil med prvimi, ki so se vdinjali okupatorju in bil med organizatorji bele garde.

Sprašujemo se, zakaj in komu se je to zdelo potrebno letos, ko praznujemo 20. obletnico osvoboditve, 20. obletnico, ko so naši narodi enkrat za vselej obračunali s takimi, kot je bil dr. Gregorij Rožman. Ali je mogoče to samo preizkus potrpežljivosti vseh tistih tisočev in tisočev, ki so se za osvoboditev bojevali in žrtvovali? Ali pa je to izzivanje bednih ostankov preživelega ali pa zavestna pozaba vsega tistega, ki ga sto metrov proč simbolizira spomenik žrtvam našega terena.

Toda mi nismo pozabili žrtv, naporov, ki so bili večji in težji prav zaradi dela takih ljudi, kot je bil nekdanji ljubljanski škof. Zato znamo ceniti svobodo in ne dopuščamo, da način blatil. Prav tako nismo bi jo kjerkoli na kakršenkooli pozabili 20-letnih naporov in odrekovanja, ki so bila potrebna za izgradnjo naše nove družmoremo dovoliti in zahtevati. Zato takega izzivanja ne mo, da se Rožmanovo ime izbriše iz plošče.

Za KO SZDL KODELJEVO
Predsednik:
Franc Muhič s. r.

Za KO ZB KODELJEVO
Predsednik:
Adolf Jevšnik s. r.

V SADOVNJAKIH

Lansko pomlad so se začele sušiti zgodnje češnje. Letos se sušijo tudi jablane in črni ribez. To ljudje različno tolmačijo, vsak po svoje! Nekateri celo govorijo, da je vsemu temu vzrok škropljenje, ki ga je pred leti opravila neka ekipa. Ali ni že čas, da pride nekdo k nam in ljudem pove, kaj je na stvari, kakšno škodo napravijo zima, ameriški kapar in drugi sadni škodljivci.

Leta tečejo, uničuje se ljudska imovina; nekateri ljudje obsojajo tistega, ki ni nič kriv, drugi del prebivalcev pa želi pomoči in znanja. Radi bi šli tudi na tečaj za sadjarstvo. Pridite med nas!

IVAN TOMC
Sadinja vas 17, Dobrunje

Osnovna šola Vide Pregarc prvič prvak občine v atletiki

Končano je prvenstvo občine v atletiki za pionirke in pionirje, ki je letos potekalo v 4 kolih - 2 koli jeseni in 2 spomladi. Atletska liga je pokazala, da je taka oblika tekmovanja najboljša, saj je skozi vse leto vadilo to športno panogo čez sto atletov in atletinj ter imelo pri tem tudi redne nastope in preizkušnje znanja.

Pravilo je že, da sta najkvalitetnejši tako po dosežkih kot po udeležbi spomladanski koli. Tako je bilo tudi letos. Najkvalitetnejše je bilo prav zadnje kolo, kjer so bili doseženi najboljši rezultati letošnjega tekmovanja prav ve vseh disciplinah, razen v skoku v višino za moške, ker zaradi bolezni ni mogel nastopiti najboljši skakalec Jovanovič (osn. š. Kette-Murn), ki je v III. kolu skočil že 155 cm in le za malenkost zgrešil 160 cm. Pri tem so bili postavljeni kar 3 novi občinski rekordi med njimi vsi v ženski konkurenci (Anica Beti s šole Vide Pregarc je z res odličnim časom 47,8 sek. odzvela lani postavljeni rekord Sonji Konda z osn. š. Kette-Murn. Prav tako izreden rezultat je dosegla v metu krogle Slavka Radovanovič, Kete-Murn -, ki je z rezultatom 9,46 sek. kar za 56 cm izboljšala 4 leta star rekord Rezke Grivičič, Vida Pregarc.) Najbolj presenetljiv pa je dosežek Marije Peterlin, ki je z 8,5 sek. v teku na 60 m za desetinko sekunde popravila že tako odličan rezultat Mojce Rebernik iz leta 1962.

V moški konkurenci novih rekordov ni bilo niti jih verjetno ni moči več pričakovati, saj so domala vsi rezultati v pionirski konkurenci jugoslovanske vrednosti.

Ceprav je v obeh spomladanskih kolih zmagala šola Polje, je končno vendarle zaradi velikega spodrsnjaja jeseni obstala šele na 4. mestu. Tako je z rednim delom skozi vse leto prvo mesto osvojila šola Vide Pregarc pred Kettejem in Mumom in svetlo točko prvenstva šolo Jarše, ki je presenečala s svojim uspešnim nastopom. Posebna pohvala gre ob koncu še šoli Šostro, za katero je velik uspeh že sama udeležba, pa so tekmovalci te šole posegli tudi po prvih mestih.

Rezultati IV. kola: Pionirji - 1. Menoinger (KM) 7,7 sek.; 2. Masten (J) 7,9; 3. Novak (P) 7,9; tek na 400 m: 1. Kresniak (P) 1,01,0; 2. Andrič (P) 1,01,8; 3. Novak (VP) 1,04,3. Pionirke: 1. Peterlin (P) 8,5 sek. 2. Tornič (P) 9,1; 3. Kosce (VP) 9,9; tek na 300 m: 1. Beti (VP) 47,8 sek. 2. Zupančič (VP) 49,3; 3. Velikoverh (KM) 51,0.

Skok v višino: Pionirji: 1. Logar (KM) 150 cm; 2. Eržen (J) 140; 3. Zakrajšek (J) 130. Pionirke: 1. Robič (VP) 125 cm; 2. Kraljič (KM) 120; 3. Por (J) 120.

Skok v daljino: Pionirji: 1. Stembal (P) 539 cm 2. Husar (KM) 576; 3. Glušič (J) 546. Pionirke: 1. Smrekar (S) 363 cm 2. Arnejšek (VP) 361; 3. Zuljan (KM) 356 cm.

Met krogle: Pionirji: Stembal Bojan (P) 11,07 m; 2. Suhadolc (KM) 10,48; 3. Tomše (P) 10,28.

Pionirke: 1. Radovanovič (KM) 9,46 m; 2. Setina (KM) 8,46; 3. Zidan (S) 8,44.

Stafeta 4 x 100 m: 1. Polje 50,5 sek.; 2. Kette-Murn 53,0; 3. Vida Pregarc 55,1.

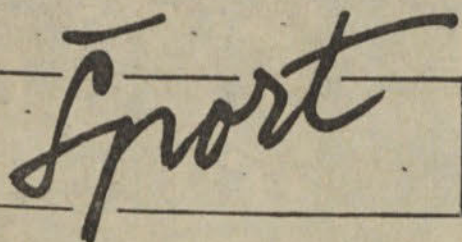
1. Polje 58,8 sek.; 2. Kette-Murn 59,2; 3. Jarše 60,3.

Končni vrstni red za š. l. 1964/65:

1. osn. š. V. Pregarc	41.323 točk
2. osn. š. Kette-Murn	40.513 točk
3. osn. š. Jarše	37.072 točk
4. osn. š. Polje	36.815 točk
5. osn. š. Šostro	22.542 točk

STRELCI, NAPREJ!

Nedavno tega je bil občni zbor strelcev v naši občini. Izmenjava misli je bila zelo pestra, padali pa so tudi očitki, da so odnosi z občinsko zvezo za telesno kulturo postali problematični in da jih ta ne obravnava kot ostale športne panoge. Materialna osnova za nadaljnji razvoj strelstva je bila namreč taka, da včasih niti skromnih materialnih potreb in načrtov v občini niso mogli uresničiti, čeprav njihov celoletni finančni načrt ni bil tako prenapet. Če govorimo o delu strelcev v občini, lahko ugotovimo, da ima strelstvo množično zaledje po naših šolah, člani redno trenirajo in se uveljavljajo z lepimi rezultati tudi v republiškem merilu. Vse to delo pa zahteva neko materialno osnovo in prav tu prihaja do kritičnega odnosa z občinsko zvezo za telesno kulturo. Če naj govorim o športnih odnosih, je nujno potrebno, da so ti odnosi športni in tovariški v skupnih naporih in prizadevanjih.

Namizni tenis v Zalogu

V Zalogu deluje že vrsto let v okviru ZMS in TVD Partizan močna namiznoteniška selekcija. V maju si je selekcija zadala nalogo, da v okviru praznovanja 20. obletnice osvoboditve in tedna mladosti organizira več dvobojev in turnirjev.

Prvi tak dvoboj je bil v začetku meseca v Dolskem. Tekmovali sta A in B ekipi Zaloga in ekipa Dolskega. Po dolgih letih je nova generacija igralcev Zaloga premagala Dolsko. A in B ekipi Zaloga sta zmagali 5:3. Za Zalog so nastopali Zabkar, Sevšek, Peterca, F. Zidan, V. Sluga in Čeligoj, za Dolsko pa Janez Tomšič, Romšak Kovačič, Miheleč in Sinkovec. Najuspešnejša igralca sta bila Zabkar in Zidan, ki sta premagala vse svoje tri nasprotnike.

Sredi maja pa je selekcija organizirala turnir, na katerem so nastopali igralci Zaloga, Dolskega, Agrokombinata - Emone, Polja in Vevč. Tekmovanje je bilo v kino dvorani združnega doma v Zalogu.

Glavnemu sodniku se je prijavilo 25 igralcev v konkurenci posameznikov in 15 parov. Med posamezniki in dvojicami so skoraj vsa najboljša mesta zasedli igralci Zaloga in Dolskega.

Razvrstitev:
posamezniki: 1. Zabkar (Zalog); 2. Tomšič (Dolsko); 3. Sevšek (Zalog); 4. Jordan (Zalog);
dvojice: 1. Zabkar-Sevšek, 2. Lovrenc-Janež; 3. V. Sluga-F. Zidan.

Ob zaključku tekmovanja je predsednik ZMS Aleksander Skuk izročil najboljšim trem posameznikom in parom diplome.

Protij koncu maja pa je bilo v Zalogu prvokrat prvenstvo v namiznem tenisu za pionirje: 18 pionirjev se je pomerilo med seboj vsak z vsakim.

Razvrstitev: 1. Janko Pangršič; 2. Mirko Semrov; 3. Andrej Kačar.

Vsi prvi trije bodo dobili na letni konferenci ZMS in TVD Partizan Zalog posebne diplome.

Telovadno društvo Partizan Zelena Jama ima močno zaledje v naši mladini - Slika iz telovadnega nastopa pionirk

Prvo kolo občinskega prvenstva v košarki

Letos je prvič prvenstvo občine v košarki za pionirke in pionirje v dveh kolih. To omogoča boljši pregled nad talentiranimi pionirji - in teh pri nas ni malo, saj imajo skoraj na vseh šolah redne košarkarske krožke. Prvi turnir, ki je bil za dečke na igrišču Partizana Moste, za deklice pa na igrišču Slovana, je izvedel košarkarski klub Slovan v organizaciji občinske zveze za telesno kulturo.

Presenečenj ni manjkalo. V moški konkurenci so za to poskrbeli pionirji iz Jarš, ki so nepričakovano zasedli drugo mesto pred šolo Ketteja in Murna, pri deklicah pa so nepričakovano uspeh dosegla dekleta iz Polja, ki so se uvrstile na drugo mesto.

REZULTATI:

Pionirji	točk
V. Pregarc	3 3 0 187:47 6
Jarše	3 2 1 65:79 4
Kette-Murn	3 1 2 87:80 2
Polje	3 0 3 22:155 0

Pionirke	točk
Kette-Murn	3 3 0 44:31 6
Polje	3 2 1 47:41 4
Vida Pregarc	3 1 2 43:40 2
Jarše	3 0 3 21:43 0

NAMIZNI TENIS V DOLSKEM

Najpriljubljenejša športna panoga v Dolskem je v tem letnem času namizni tenis. Telovadnica Partizana je od 18. ure dalje prav vse dni zasedena z navdušenimi igralci te igre.

Pred dnevi so izvedli turnir v počastitev 20-letnice osvoboditve, ki se ga je udeležilo 34 tekmovalcev. Najboljši so bili: Janez Cerar in Dušan pri pionirjih, Janež in Janez Tomšič pa pri mladincih. Zatem so se srečali tudi z mladinci iz Zaloga, vendar so morali priznati premoč slednjih. V tekmih prvih in drugih ekip so bili boljši Založani z rezultatom 5:3.

Medobčinsko prvenstvo pionirjev

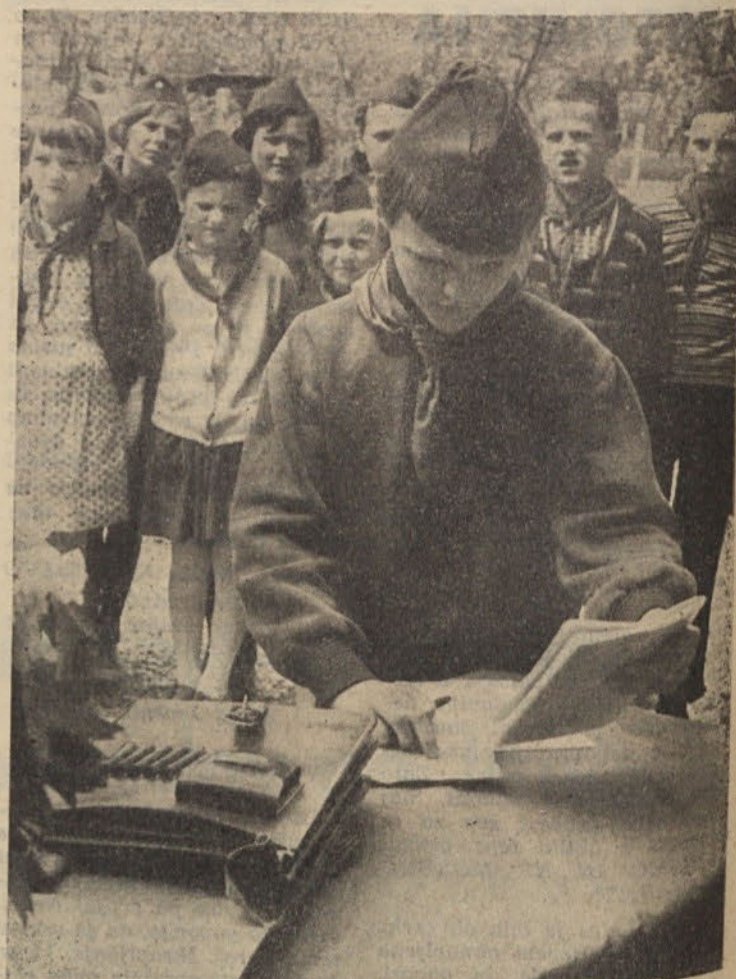
Pri pionirkah sta nastopili občini Center in Moste-Polje. Zmagale so prve z rezultatom 4:2. Moščanke, ki so bile z osn. šol Jarše in Vida Pregarc, so bile popolnoma enakovredne nasprotnice razen v začetku, ko niso znale paziti na najboljšo strelko gostij Ocvirkovo, ki je v 5 minutah dala 3 gole. To je bilo tudi usodno in se ni dalo kasneje več nadomestiti.

Pri pionirjih so nastopile vse ljubljanske občine razen pionirjev iz občine Vič-Rudnik. Po ogorčenih bojih daleč najboljših ekip Centra in Most so zmagali gostje, zopet zaradi taktične napake domačih, ker niso pazili na odličnega strelca malega Milavca, ki je zaporedoma dosegel v kratkem času 4 zadetke. Ko so to opazili, je bilo prepozno. Končni rezultat je bil 10:8. Najboljši Moščani so bili: Jovanovič, Kramar, Sinkovec, Rožič in Počrvina.

FOTOKRONIKA MLADOSTI

UDELEŽBA NAJMLAJŠIH NA IX. POHODU PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE

TUDI V DOLSKO JE PRIŠLA KURIRČKOVA POŠTA

Foto: Marjan Zapiatil
Besedilo: Milan Jeras

Po poteh partizanske Ljubljane:

START MESTNIH REPREZENTANC 3 X 5000 METROV PRI SPOMENIKU NA URHU

TITOVA ŠTAFETA MLADOSTI - PREDAJA ŠTAFETNE PALICE JEVNIČANOV NA MEJI NAŠE OBČINE

PRVENSTVO OSNOVNIH SOL NAŠE OBČINE V ATLETIKI NA IGRISČU DSD SLOVAN

Okrog 1000 osnovnošolcev je pred kratkim nastopilo na reviji mladinskih zborov A kategorije v počastitev 20-letnice. Nabito polna dvorana v osnovni šoli Ketteja in Murna je domala soglasno potrjevala, da so letos pevci boljše peli, da je bil izbor pesmi na dostojni višini, da sta bila disciplina nastopajočih in organizacija revije vredna vse pozornosti pa tudi pohvale. Revijo sta organizirala GŠ in Obs ZKPO naše občine pod geslom: Glasba je govornica vseh narodov!

